σμοὺς μὲ τὸ ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται πλέον·) καὶ *Περιπαθὴς Τραγουδιστής*, α. (Μ. Λ.)

Ἀναγεώσεις ψευδωνύμων: *Ὑποφώσκουσα Ἠώς*, κ. *Νηρηΐς τοῦ Πηνειοῦ*, κ. *Ἀκακία*, κ. *Οὐδείς*, α. *Λαδοῦχος Ἥλιος*, α. *Τέκνον τῆς Ἐρήμου*, κ. *Ἑλληνόπαις*, α. *Αὐτόνομος*, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχὺον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐτήσης ἰσχὺον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: *τὸ Κουφιοκάρυδο* μὲ τὸ *Χρυσοπτέρυγον*· *Ὄνειρον*, *Ἀνίβαν τὸν Καρχηδόνιον*, *Γλυκὸ Φιλάκι* καὶ *Ἑλληνικὴν Καρδίαν*·—ὁ *Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης* μὲ τὸν *Ἑλληνικὸν Παιᾶνα*, *Μέλλουσαν Δόξαν*, *Ἐθνικὸν Ὄνειρον*, *Ὄνειρον Παρθένου* καὶ *Κίτρινο Ντόμινο*·—ὁ *Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης* μὲ τὸ *Ἀγκάθι τῆς Τριανταφυλλιᾶς*, *Ἰδιότροπον Ξανθούλαν*, *Καρδίαν ὑπὸ Τέφραν* καὶ *Κυανόφθαλμον Ἑλληνοπούλαν*·—τὸ *Γλυκὸ Φιλάκι* μὲ τὸν *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλόν*, *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*, *Δούκισσαν τῶν Σαλῶνων*, *Ἄνθος τῆς Εὐαισθησίας* καὶ *Μέλλουσαν Δόξαν*·—ὁ *Γαλαξίας* μὲ τὸν *Αἴθριον Οὐρανόν*, *Ἀμίμητον Γελωτοποιόν*, *Ἄφραν* καὶ *Ροδόχρουν Παρειάν*·—*Ἀνείβας ὁ Καρχηδόνιος* μὲ τὸν *Μικρὸν Σαλπιγκτήν*, *Κυανόφθαλμον Ἑλληνοπούλαν*, *Αἴγλην τῆς Ἑλλάδος*, *Γλυκὸ Φιλάκι* καὶ *Ἑλληνικὴν Καρδίαν*·—ἡ *Ἐλπὶς τοῦ Μέλλοντος* μὲ τὴν *Ἐαρινὴν Νεφέλην*, *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*, *Ἄφραν* καὶ *Αἴγλην τῆς Ἑλλάδος*·—τὸ *Ἄνθος Ἀνθέων* μὲ τὸν *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλόν*·—ἡ *Εὐτυχὴς Ἡμέρα* μὲ τὴν *Ἀτρόμητον Ἀμαζόνα*, *Μαραμένην Γαζίαν*, *Αὔραν τῆς Ἐλευθερίας* καὶ *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*·—ὁ *Δραπέτης Ἄγγελος* μὲ τὸν *Φλοῖσβον τῆς Θαλάσσης* καὶ *Ἐθνικὴν Σημαίαν*·—ὁ *Χειμωνιάτικος Ἥλιος* μὲ τὸ *Δακρυσμένο Τριαντάφυλλο*, *Ἄγγελον Προστάτην*, *Δικηγόρον τῶν Συνδρομητῶν* καὶ *Ἀμίμητον Γελωτοποιόν*·—ἡ *Αἰθερία Ὕπαρξις* μὲ τὸν *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης*, *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* καὶ *Αἰθέριον Πλάσμα*·—ἡ *Ἑλληνικὴ Καρδία* μὲ τὸν *Ποιητὴν τοῦ Παρνασσοῦ*, *Ἀναίσθητον Καρδίαν*, *Αὔραν τοῦ Ὁμήρου*, *Ὡραίαν Ἑλλάδα* καὶ *Γλυκεῖαν Ἀνάμνησιν*·—ἡ *Δαφνοστεφὴς Σημαία* μὲ τὴν *Κυανόφθαλμον Ἑλληνοπούλαν*, *Ὄνειρον τῆς Πατρίδος*, *Ροδοπαίλαν Αὔραν*, *Ποιητὴν τοῦ Παρνασσοῦ* καὶ *Βασιλέα τῆς Ἐρήμου*·—ὁ *Ἀργυρότοξος Φοῖβος* μὲ τὸν *Ἑλληνικὸν Παιᾶνα*, *Αἰθέριον Πλάσμα*, *Μαραμένην Γαζίαν*, καὶ *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλόν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Χειμωνιάτικον Ἥλιον*, *Οὐδένα*, (εὔχομαι νὰ γίνῃς γρήγορα καλά·) *Αἰμίλιον Β.*, (εὐχαριστῶ καὶ χαίρω δι' ὅσα γράφεις· ἀλλὰ πῶς θὰ λαμβάνῃς μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν χωρὶς ψευδώνυμον;) *Μέλλοντα Διπλωμάτην* (δεκτόν·) *Ἀργυρότοξον Φοῖβον*, *Ριγολέττον*, *Κουροπάτκιν* (αἱ προτάσεις σας εἰς τὸ προσεχές·) *Ἀμίμητον Γελωτοποιόν* ([Ε] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν· τόμος Βιβλιοθήκης καὶ ὄχι Διαπλάσεως δίδεται διὰ Γ' βραβεῖον Εὐσήμων· πολὺ γρήγορα θὰ προκηρύξω Διαγωνισμοὺς Διηγήματος, Ποιήματος καὶ Ζωγραφικῆς·) *Τολμηρὸν Θαλασσοπόρον* ([Ε], εὖγε, εἶσαι βλέπω φιλαναγνώστης καὶ σχετικῶς μὲ τὴν ἡλικίαν σου ἐδιάβασες πολλά·) *Μικρὸν Κεφαλλῆνα* (παῦ τοῦ ἤρεσε τόσον ἡ Μεγάλη Μαγικὴ Εἰκών· εἰς τὴν ἀπορίαν του ἀπαντῶ πάρα πάνω·) *Αἰγυπτιακὴν Βανάναν*, ([ΕΕ] ὡραῖον τὸ ποιηματάκι σου· ἀλλὰ καθὼς θὰ εἴδες εἰς τὸν Ὀδηγόν, ἔργα συνδρομητῶν μου δὲν δημοσιεύω·) *Μίναν Π.* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν φροντίδα· εἰς τὸν 89ον Διαγ. ἦσο ἑκτὸς Διαγωνισμοῦ, καὶ οἱ ἑκτὸς Διαγωνισμοῦ δὲν παίρνουν τόμον, διότι ἐπῆραν ἤδη·) *Ἑλληνικὸν Παιᾶνα*, ([ΕΕ] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν· εἶδες ὅτι Ἄσκησίς σου ἐδημοσιεύθη·) *Ἐθνικὸν Ὄνειρον* ([ΕΕΕ], πραγματικῶς, τὰ ἐφετεινά μας ψευδώνυμα εἶνε ὡραιότατα· καὶ καλὰ τὸ ἀποδίδεις αὐτὸ εἰς τὸ Δημοψήφισμα· καθένας, διὰ νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις μεθαύριον νὰ τὸν ψηφίσουν, προσπαθεῖ νὰ πάρῃ ὅσο τὸ δυνατὸν ὡραιότερον ψευδώνυμον·) *Πρίγκιπα Σμάραγδον* ([ΕΕ], διὰ τὸ πρῶτον ἀπόκομμα τῆς Μετοχῆς σου σοῦ ἔστειλα 2 τόμους καὶ τετράδια Μ. Μυστικῶν· τῆς ἀπόρου Σ. Σ. δὲν ἀνενεώθη ἡ συνδρομὴ διὰ τὸ 1906·) *Ἀγγελικὴν Ζ. Γ.* (ἑκαστον φύλλον προηγουμένων ἐτῶν τιμᾶται λ. 25·) *Νηρηΐδα τοῦ Πηνειοῦ* (τὰ καίμενα τὰ ἀδελφάκια, τί ὑπέφεραν! ἐχάρηκα πολὺ ποῦ ἔγιναν τώρα καλὰ· πολλοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὸν καλόν σου μπαμπᾶ, ποῦ μὲ ἀγαπᾷ τόσον·) *Παιδὶ τῆς Καρδιᾶς* ([Ε] εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις·) *Μαργαρίταν τοῦ Ἀγροῦ* (ἔλαβα ὑπὸ σημείωσιν τὰς παραγγελίας σου· ἡ περὶ ἧς ἐρωτᾷς εἶνε συνδρομήτρια·) *Μικρὸν Σουλιώτην* (ἔστειλα·) *Αἴθριον Οὐρανόν* ([Ε], ναί, ὅσα λύσῃς, τόσα θὰ σοῦ λογαριασθοῦν· δι' αὐτὸ αἱ τοιαῦτου εἴδους Ἀσκήσεις ἔγουν τόσους ἀριθμούς, ὅσαι εἶνε αἱ ζητούμεναι λέξεις·) *Σταυραετὸν* (σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις·) *Ναυτόπαιδα τοῦ Σουρκούφ*, κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *30 Ἰανουαρίου* θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Φαίδωνος)

Μαργαρίτα Στέφα

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Κομψότατον βιβλίον ἐκ σελίδων 200 καὶ ἄνω μὲ καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον δίχρωμον.

Θὰ εἶνε ἕτοιμον τὴν 15 Μαρτίου

ΘΑ ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡΑΓΚΑ ΤΡΙΑ

Ἀλλὰ οἱ ἐγγραφόμενοι ἀπὸ τοῦδε συνδρομηταὶ προπληρόνουν ***φράγκα δύο (2) μόνον***, καὶ λαμβάνουν μέρος καὶ εἰς τὸ μικρὸν λαχεῖον. ("Ιδε Ἀγγελίαν.)

Παραγγελίαι δεκταὶ καὶ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 14 Μαρτίου

[*Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψουσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.*]

111. Δεξίγριφος.

Φθόγγος, μέλος κ' ἕνα γράμμα
Κάμνουν πόλιν ἐν τῷ ἅμα.

Ἐστάλη ἀπὸ Ἀγαπητὸ Ἀγγελοῦδι

112. Συλλαβόγριφος.

Ἐὰν ἁπλῶς δυὸ σύμφωνα
Μὲ ζῷον μικρὸν ἑνώσῃς,
Γλύπτην τινὰ περίφημον
Μ' αὐτὰ θὰ φανερώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραμματοσήμου

113. Ἀναγραμματισμός.

Τῶν στοιχείων ἂν ἀλλάξῃς τὴ σειρά,
Μία πόλις θὰ χαθῇ μετ' εὐκολίας,
Καὶ ἀμέσως θὰ προβάλῃ—τί χαρά!
Ἓν ὡραῖον προϊὸν καλλιτεχνίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κρεόλης

114. Πυραμίς.

\+
* +
* * +
* * * +
* * * * +

Ἐὰν τεθῇ εἰς τοὺς σταυροὺς τὸ ὄνομα θεότητος·
Κατόπιν μέτρον βάρους—γνωστὴ τις Δαναΐς—
Μιὰ νῆσος τῆς Ἑλλάδος-γιατρὸς τῆς ἀρχαιότητος
Εὐκόλως μ' αὐτά, λῦτα, θὰ γίνῃ πυραμίς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄσκρου Ἀράπη

115. Ἐπιγραφή.

Α Ο Α Ρ
Ο Κ Ρ Ι
Ι Α Τ Ο
Μ Θ Η Ν

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τοῦ Ποντικοχωρίου

116—118. Κεκρυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὀνόματα ζῴων.

1.—Βοηθούμενος ὁ Κύλων ὑπὸ τοῦ Θεαγένους, κατέλαβε τὴν Ἀκρόπολιν.

2.—Εἰ ὠὰ νησσῶν φιλεῖς, πόσον μᾶλλον τὰ χηνῶν.

3.—Ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Φοῖβος ὀνομάζεται.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ξεπεσμένου Λόρδου

119—123. Φωνηεντόγριφος.

Τῇ παρεμβολῇ ἑνὸς φωνήεντος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὰ κάτωθι σύμφωνα, ὧν ἡ τάξις εἰς ἕκαστον σωρὸν δύναται ν' ἀλλαχθῇ, σχηματίσε πέντε λέξεις:

μεδρ-τλσ-μνκ-ρκτ-σσελ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀφροστεφανωμένου Κύματος

124. Διπλῆ ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, σχηματίζουν πόλιν τῆς Εὐρώπης. Καὶ πάλιν, τὸ πρῶτον γράμμα τῆς τελευταίας, τὸ δεύτερον τῆς προτελευταίας, τὸ τρίτον τῆς προ-προτελευταίας καὶ οὕτω καθεξῆς, σχηματίζουν ποταμὸν τῆς Εὐρώπης:

1, Ρωμαῖος συγγραφεύς. 2, Χώρα εὐρωπαϊκή. 3, Πόλις τῆς Εὐρώπης. 4, Σύμπτωμα νόσου. 5, Ρήτωρ ἀθηναῖος. 3, Πέρσης βασιλεύς. 7, Ἀρχαῖος ἥρως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὠκύποδος Ἀχιλλέως

125. Ἐλλιποσύμφωνον.

ευε-ηση-ιη-υη-ιει

Ἐστάλη ὑπὸ Κλέωνος Β. Παράσχου

126. Γρῖφος.

Ὦ κόμη! τί στρῶμα; ζυμώνοντά μ' ὅρα
καὶ τ' ἄγρα ἴδια.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλικωνιάδος Παρθένου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[*Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 10. Ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ αἱ τιμαὶ ἐννοοῦνται εἰς χρυσόν. Ἀγγελίαι στελλόμεναι ἄνευ τοῦ ἀντιτίμου, ἢ μὲ τὸ ἀντίτιμον ἐλλιπές, δὲν δημοσιεύονται*].

Ἑλένη, σ' ἐθυμώσαμε καὶ σ' ἐκακιώσαμε συνάμα.—*Νηρηΐς τοῦ Πηνειοῦ καὶ Μπιμπή.* (5'—23)

Ἀνταλλάσσω γραμματόσημα παντὸς Κράτους. — Constantin Apostolou, élève de Gymnase, Serrès (Turquie). (5'—24)

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 9.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία. . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος . .	» 4,50	Ἑξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20.

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου, τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0.25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 33, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 13ος ***Ἐν Ἀθήναις, 11 Φεβρουαρίου 1906*** ***Ἔτος 28ον.—Ἀριθ. 11***

Ο ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Οἱ φυγάδες δὲν εἶχαν οὔτε χάρτην τῶν ἐπικινδύνων ἐκείνων μερῶν,—δὲν ὑπῆρχε τοιοῦτος ἐκείνην τὴν ἐποχήν,—οὔτε πιλότον διὰ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τοὺς μαιάνδρους τῶν ὑφάλων. Ὑπῆρχε φόβος μήπως συντριβοῦν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

Ἐπροχώρησαν λοιπὸν μὲ ἄναν περίσκεψιν. Ἐπὶ δύο ὥρας μετεχειρίζοντο τὸν γάντζον διὰ νὰ μετροῦν τὰ νερά. Ἔχασαν οὕτω τὴν προπορείαν των, καὶ ἔβλεπαν ὅτι ὀλιγόστευαν αἱ πιθανότητες τῆς σωτηρίας, ἐνῷ ἡ κορβέττα ὅσον ἤρχετο κ' ἐμεγάλονε, κ' ἐπλησίαζε θριαμβευτικῶς πρὸς τὸν ἐπικίνδυνον φράκτην.

Ὅταν ἔκρινε τὴν ἀπόστασιν κατάλληλον, ἔρριψεν ἕνα ἄσφαιρον κανονιοβολισμόν.

Οἱ Ἄγγλοι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκαλοῦσαν τοὺς φυγάδας νὰ παραδοθοῦν.

Ἀλλὰ οὗτοι δὲν ἠμποροῦσαν ν' ἀπαντήσουν παρὰ ἐπισπεύδοντες τὴν φυγήν των· καὶ αὐτὸ ἔκαμαν, ὅσον καλλίτερα ἠμποροῦσαν. Ἀφοῦ ἐπάλαισαν προσεκτικὰ ἐναντίον τῶν πιθανῶν ἐμποδίων τοῦ βυθοῦ, ἔφθασαν εἰς ἕνα πλατὺν ἀνοικτὸν χῶρον μὲ βαθυὰ νερά. Ἐκεῖ ἠδύναντο νὰ ὑποθέτουν, ἂν ὄχι ὅτι ἐσώθησαν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ὅτι ἦσαν προσωρινῶς προφυλαγμένοι.

Τότε ὅμως νέα περιπλοκὴ παρουσιάσθη. Ὁ ἄνεμος ἔπαυσεν ἐξαφνα. Ὁ οὐρανὸς ἐβάρυνε σὰν μολυβένιος μανδύας ἐπάνω εἰς τὴν ὑγρὰν ἐπιφάνειαν, ἡ ὁποία ἔγινε ἀκίνητος καὶ ἐλαιώδης. Ἐξανάπιαν εἰς τὸ μέσον τοῦ πορθμοῦ ὅπου εἶχεν εἰσέλθῃ. Τὰ πανιά του ἐπλατάγισαν σὰν τὰ πτερὰ πουλιοῦ πληγωμένου καὶ ἔμειναν κρεμασμένα, σὰν βρεμμένα παλῃόρουχα, ἀπὸ τὰς κεραίας. Ἡ νηνεμία ἦτο πλήρης, καὶ καταναγκαστικὴ ἡ ἀνακώχευσις.

«Ὅπου ἐσκότωσαν μερικὰ πουλιά...» (Σελ. 74, στ. ά.)

Ὁ Γουλιέλμος εἶχε παρακολουθήσῃ μὲ ἀγωνιώδη βλέμματα αὐτὴν τὴν σκηνήν· καί, σὰν παιδὶ ποῦ ἦτο, ἄφισε νὰ τοῦ διαφύγῃ μία φαιδρὰ κραυγή:

— Ἀ! ἄ! θὰ μείνωμε ἔτσι πολλὴν ὥρα, καὶ θὰ κυτταζώμαστε;

Ὁ Ἐδὲλ ἐξήταζεν ἀπὸ τινων στιγμῶν προσεκτικὰ τὸν ὁρίζοντα πρὸς τὸ μέρος τοῦ νότου. Ἐγύρισε τότε καὶ εἶπε:

— Ὄχι πολλὴν ὥρα, μουτσάκο μου. Θὰ χορέψωμε ἕνα χορό, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ δὲν θὰ χορέψῃς πολλοὺς στὴν ζωή σου, ἄν, ὁπωσδήποτε, δὲν τὸν ἀποτελειώσωμεν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον.

Καὶ μὲ τὸ χέρι του ἁπλωμένον ἐδείκνυεν εἰς τὸ ὅριον, ὅπου τὸ μάτι δὲν ἔβλεπε πλέον, μίαν κηλῖδα κιτρινόλευκον, ἡ ὁποία ἀνέβαινεν εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ τρομακτικὴν ταχύτητα.

— Ὁ κυκλών! ἐψιθύρισε σοβαρὸς ὁ Ἰάκωβος Κλεβαγιάν.

Οἱ τέσσαρες σύντροφοι ἐσταυροκοπήθησαν εὐσεβῶς.

Ὁ κίνδυνος τῆς θαλάσσης ἐπλησίαζε πολὺ τρομερώτερος ἀπὸ τὸν κίνδυνον, τὸν ἐρχόμενον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-

«Ἔρριψεν ἕνα ἄσφαιρον κανονιοβολισμόν...» (Σελ. 81)

πους. Ἐκύτταξαν πρὸς τὴν κορβέττα. Ἐπαιρνε καὶ αὐτὴ τὴν βόλταν, καὶ κατόπιν ἐφορτόνετο μὲ ὅσον τὸ δυνονὸν περισσότερα πανιά, διὰ νὰ φύγῃ, ἂν τὸ κατώθωνε, πρὶν τὴν προφθάσῃ ἡ ἐπαπειλουμένη καταιγίς.

—Εἶδε κι' ὁ Ἄγγλος τὸν ἀέρα ποῦ ἔρχεται, ἐχαμογέλασεν εἰρωνικὰ ὁ Οὐσταρίτζ. Εὑρίσκει καὶ αὐτὸς πῶς δὲν εἶνε καλὰ ἐδῶ, καὶ τὸ στρίβει. Ἔπρεπεν ὅμως νὰ ἔφευγεν ἐνωρίτερα. Νομίζω πῶς τώρα εἶνε λιγάκι ἀργά. Ἀλλὰ καὶ μ' αὐτὸ δὲν κερδίζομε τίποτε ἐμεῖς . . .

Τὴν ἴδιαν στιγμὴν, ὁ Οὐίλ, σκυμμένος ἐπάνω στὴν κουπαστήν, ἐφώναξε :

—Ξεπέφτομε, καπετάνιε, ξεπέφτομε !

—Καὶ ὅμως εἶνε ἀλήθεια αὐτὸ ποῦ λέγει ὁ μικρός, εἶπεν ὁ Ἐβέλ. Ἐπέσαμε στὸ ρέμμα, καὶ μᾶς πηγαίνει κατὰ τὴν στερνά. Ὦ ! ἂν εἴχαμε τοὐλάχιστον τὴν καλὴ τύχη νὰ . . . .

Καὶ διεκόπη. Ἡ βάρκα των εἶχεν ἀνατιναχθῆ, παρασυρομένη σὰν καλαμάκι ἀχύρου ἀπὸ ἕνα τεράστιον κῦμα, κῦμα τοῦ βυθοῦ, τὸ ὁποῖον τὴν ἐσφενδόνισεν εἴκοσι ὀργυιὰς μακρύτερα ἀπὸ τὴν προτέραν της θέσιν. Καὶ εὐθὺς ἡ θάλασσα ἤρχισε νὰ ἀναβράζῃ, σὰν νὰ περιεῖχεν ἐσωτερικῶς κανένα ἀτμολέβητα.

—Αὐτὸ εἶνε τὸ περιστόμιον τῆς γαβάθας, εἶπεν ὁ Οὐσταρίτζ, μὲ τὰ φρύδια του ζαρωμένα. Τὸ γνωρίζω ἐγώ, καπετάνιε μου. Ἂν ὁ καλός μας ὁ Θεὸς δὲν μᾶς βοηθήσῃ, σὲ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας εἴμαστε σὲ πενῆντα μέτρα βάθος, μὲ τὴν καρένα ἀνάποδα . . . .

Ἀλλὰ τοτε ὁ Ἰάκωβος ἀνεσηκώθη ὄρθιος. Τὰ μάτια του ἔλαμπαν.

Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς τολμηρούς, ἐφώναξε. *Ἴσσα* τὸ πανί !

Οἱ δύο ναῦται τὸν ἀκούτταξαν μὲ τὰ μάτια των πεταγμένα ἔξω ἀπὸ τὴν κατάπληξιν. Τὸν ἐπῆραν διὰ τρελλόν.

— *Ἴσσα* τὸ πανί ! ἐπανέλαβεν ἐπιτακτικῶς ὁ νέος. Δὲν ἔχομε παρὰ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. Δὲν πρέπει νὰ τὴν χάσωμε !

Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, ὁ φλόκκος καὶ τὸ πανὶ ἠνοίχθησαν, ἕτοιμα νὰ γεμίσουν μὲ ἀέρα.

Ἡ θύελλα ἔφθασε φοβερα, τεραστία. Περιετύλιξε τὸ ἐλαφρὸν πλοιάριον, σὰν νὰ τὸ ἐκτύπησε μὲ μάστιγα. Καί, ὅμοιον μὲ ἄλογο, ποῦ ἀνασηκόνεται ὀρθὸ διὰ νὰ ξαναπέσῃ πάλιν εἰς τὰ πόδια του καὶ ν' ἀρχίσῃ νὰ κλωτσᾷ, τὸ πλοιάριον ἐταλαντεύθη ἐπάνω στὴν πρύμνην του, ἔγυρε τρομερὰ μὲ τὴν δεξιὰν πλευράν, τόσον ὥστε ἐμισογέμισε μὲ νερό, καὶ ἔπειτα ἐβούτηξε μὲ τὴν πρῶραν μέσα εἰς ἕνα βουνὸ νεροῦ.

Ἀλλ' ὅταν οἱ φυγάδες, ζαλισμένοι καὶ μουσκεμμένοι, ἠδυνήθησαν νὰ ρίψουν ἓν βλέμμα ὀπίσω των, εἶδαν τὴν κορβέτταν, εἰς ἀπόστασιν ἡμίσεως μιλίου πρὸς τὰ βορειοδυτικά, νὰ παραδέρνῃ ἀγωνιζομένη ἐναντίον τῆς ἐφόδου τῶν κυμάτων.

Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶχαν προχωρήσῃ πολὺ πρὸς ἀνατολάς. Ὁ στρόβιλος τοῦ κυκλῶνος τοὺς εἶχε πνάξῃ ἔξω ἀπὸ τοὺς γύρους του, καὶ ἔτρεχαν μανιωδῶς πρὸς τὴν ξηράν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΕΙΣ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ἐπὶ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο εὔκολον νὰ ὑπολογίσουν, οἱ τέσσαρες ἐπιβάται τῆς ἀκάτου ἔμειναν χωρὶς δυνάμεις νὰ κινηθοῦν καὶ νὰ σκεφθοῦν, σωρασμένοι εἰς τὸ κῦτος, ἐὶς τὸ ἔλεος τοῦ ὠκεανοῦ, ὅστις τοὺς παρέσυρεν ὅπου ἤθελεν αὐτός.

Βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ἀνέκτησαν τὴν χρῆσιν τοῦ λογικοῦ των καὶ ἠδυνήθησαν ν' ἀντιληφθοῦν τί συνέβαινε γύρω των. Ἔβλεπαν πλέον καὶ ἐννοοῦσαν.

Ἀκριβῶς τὸ πρῶτον κῦμα τῆς ἀνεμοζάλης, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ Οὐσταρίτζ χαρακτηριστικώτατα εἶχεν ὀνομάσῃ τὸ «περιστόμιον τῆς γαβάθας», τοὺς εἶχεν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν κυκλῶνα μὲ τόσον μάλιστα περισσοτέραν ὁρμήν, ὅσον, ὡς εἶνε γνωστόν, ἡ φυγόκεντρος δύναμις τοῦ μετεώρου ἐνεργεῖ κυρίως εἰς τὴν περιφέρειαν. Τώρα πλέον ἦσαν ἔξω ἀπὸ τὸν μεγάλον περιστροφικὸν κύκλον τοῦ κυκλῶνος, εἶχαν ἐκφύγῃ ἀπὸ τὴν λεκάνην, τὴν ὁποίαν ἀνασκάπτει ὁ σίφων.

Ἀλλὰ δὲν εἶχαν διαφύγῃ πάντα κίνδυνον. Κάθε ἄλλο ! Ἐπὶ ζώνης πολλῶν μιλίων, ἡ θάλασσα, τρυπημένη καὶ ἀναστατωμένη ἀπὸ τὴν διάδασιν τοῦ μετεώρου, ὡσὰν ἀπὸ ἄροτρον Τιτάνων, ἐκόχλαζε καὶ ἄρριζεν ἀκατάπαυστα. Ἦτο σὰν ἀναβρασμὸς ἀτμολέβητος, τεράστιος κραδασμὸς ἀποτελούμενος ἀπὸ σκιρτήματα καὶ κτυπήματα ἀπρόοπτα.

Κάθε στιγμὴν ἡ βάρκα ἐπηδοῦσε, σφενδονιζομένη εἰς τὸν ἀέρα, καθὼς σφαῖρα τοῦ *τέννις* ἀπὸ τερατώδη ρακέττα. Ἐξανάπεφτε μὲ ἀπαίσιον σφύριγμα εἰς τὰς μελανὰς ἀβύσσους, ποῦ ἔμοιαζαν μὲ τὰ πράσινα ρήγματα, τὰ ὁποῖα ἀνοίγονται εἰς τὰ πλευρὰ τῶν παγολόφων.

Κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας, οἱ τέσσαρες ἐκεῖνοι ἔρημοι, ἔχοντες πλήρη συναίσθησιν τῆς ἀδυναμίας των, ἔβλεπαν ὅτι ἡ βάρκα των δὲν ἦτο πλέον παρὰ ἕνα σύντριμμα εἰς τὸ ἔλεος τῆς τυφλῆς ἐκείνης καὶ κτηνώδους δυνάμεως, ποῦ γίνεται ἡ θάλασσα ὅταν ὀργισθῇ.

Δὲν ἐσυλλογίζοντο κἂν ν' ἀντιπαλαίσουν. Διὰ ποῖον σκοπόν ; Τί ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν ;

Εἶχαν δοκιμάσῃ καὶ ἐκτελέσῃ ἕνα τολμηρότατον χειρισμόν, ὅταν ἤνοιξαν τὰ πανιά. Ὁ χειρισμὸς ἐκεῖνος τοὺς εἶχε σώσῃ πρὸς στιγμήν. Τώρα ὅμως δὲν ὑπῆρχε κἂν λόγος νὰ προσπαθήσουν νὰ τὰ μαζεύσουν. Ὁ ἄνεμος εἶχε κάμῃ τὴν μαΐστρα των κουρέλι, καὶ τὴν ἐκυμάτιζε μανιωδῶς σὰν νὰ ἦτο σῆμα κινδύνου. Τὸ ἄσπρο πανὶ ἐκτυποῦσε τὸν ἱστὸν καὶ ὁ πλαταγισμὸς μόλις ἠκούετο μέσα εἰς τὸν πάταγον τῆς ἀνεμοζάλης. Τὰ σχοινιὰ ἐπαράδερναν σχηματίζοντα φανταστικὰ ζίγ-ζάγ, σὰν νὰ ἦσαν εἰδεχθῆ ἑρπετά, ἀναπηδήσαντα ἔξαφνα ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ βαράθρου.

Γαντζωμένοι εἰς τοὺς πάγκους, οἱ Ἰάκωβος καὶ οἱ σύντροφοί του ἀφισαν νὰ τοὺς κλυδωνίζῃ ἡ μανία τῶν κυμάτων. Μόνον τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοὺς συνετήρει τότε εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀπελπιστικὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν στοιχείων.

Ἡ τριχυμία τοὺς ἐπαρακύλησεν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅταν δέ, κατὰ τὸ δειλινόν, ἠσθάνθησαν ὅτι ὁ ὠκεανὸς ἤρχισε νὰ πραΰνεται, εἶδαν ἐπὶ τέλους ὅλην τὴν φρίκην τῆς θέσεώς των. Ὁ ἄνεμος εἶχε κομματιάσῃ τὸ πανί των· ἡ θάλασσα εἶχε σπάσῃ τὸ *δοιάκι* τοῦ πηδαλίου των, εἶχεν ἀναρπάσῃ τὰ δύο τρίτα τῶν τροφίμων των καὶ καταστήσῃ τὸ ὑπόλοιπον ἀκατάλληλον διὰ νὰ φαγωθῇ. Ἕνα μόνον πρᾶγμα τοὺς ἔμενε· ἕνα τουφέκι ἀπὸ τὰ τρία ποῦ εἶχαν, καὶ ἕνα βαρελάκι μὲ πυρίτιδα, τὸ ὁποῖον εἶχαν *μποτσάρῃ* γερὰ εἰς τὴν πρύμνην. Ὁ κίνδυνος μὴν ἀποθάνουν τῆς πείνας, διεδέχετο τώρα τὸν κίνδυνον τοῦ ναυαγίου. Καὶ ἡ νύκτα τοὺς ἀσκέπασε μὲ τὸ θλιβερόν της σκότος.

Ἐπλανήθησαν εἰς τὰ σκοτεινά, σκοτωμένοι ἀπὸ τὴν κούρασιν, χωρὶς νὰ ὁμιλοῦν. Ἐσυλλογίζοντο μόνον, ὁ καθένας χωριστά, ποῖα μέσα σωτηρίας ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν.

Ἡ αὐγὴ δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο παρὰ ν' αὐξήσῃ τὴν φρικώδη βεβαιότητα τῆς ἐρημίας των.

Ἀνεζήτησαν μὲ τὰ μάτια των γύρω τοὺς ὁρίζοντας· ποῦ εἶχαν ἰδῇ τὴν προηγουμένην ἡμέραν. Ἡ γῆ εἶχεν ἐξαφανισθῇ . . .

Ὅσον μακρὰν ἔφθανεν ἡ ὅρασις, δὲν ἐφένετο παρὰ ἡ ἀπέραντος γαλανὴ ὀθόνη, εἰρηνικὴ καὶ γελαστή, ὑπὸ τὸν πύρινον οὐρανόν.

Ποῦ ἦσαν ; Δὲν ἐγνώριζαν, καὶ δὲν εἶχαν κανὲν σημεῖον πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς θέσεώς των.

Ἡ πυξίς, ἡ ὁποία, ἀπὸ φιλάρεσκον ἰδιοτροπίαν τῆς λαίδης Βλάκγουδ, ἦτο προσηρμοσμένη εἰς τὴν πρύμνην, εἶχεν ἀποσπασθῇ καὶ παρασυρθῇ ὑπὸ τοῦ κύματος. Ἦτο ἀδύνατον πλέον νὰ κανονίσουν τὴν πορείαν των.

Ἴσως, ὅταν ἐβράδυαζεν, ἂν ὁ οὐρανὸς ἔμενεν αἴθριος, θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἐρωτήσουν τὰ ἄστρα καὶ νὰ λάβουν ἀτελεστάτας πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως τῆς σκάφους των.

Εἶχαν ὅλοι τὴν ἰδέαν ὅτι εἶχαν διατρέξῃ φοβερὸν διάστημα ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν, μὲ τὴν φρενιτιώδη περιστροφικὴν κίνησιν τοῦ κυκλῶνος.

Τί εἶχεν ἀπογίνῃ ἡ ἀγγλικὴ κορβέττα ; Οἱ φίλοι μας δὲν τὴν ἐλογάριαζαν πλέον ἐκείνην τὴν ὥραν, δὲν ἐφοβοῦντο πλέον τὴν καταδιώξιν της. Χωρὶς ἄλλο εἶχε χαθῇ μέσα εἰς τὸν θαλασσοστρόβιλον, ἢ παρασυρθῇ πρὸς βορρᾶν.

Ὁ Ἰάκωβος Κλαβαγιὰν εἶχεν, αὐτὸς πρῶτος, ἀνακτήσῃ τὴν ἑτοιμότητα τοῦ πνεύματός του.

Ἐγνώριζεν ὅτι ἀπὸ τὴν σταθερότητα τῶν ἀποφάσεών του ἔμελλε νὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ ζωηρότης τῶν συντρόφων του. Ἕνεκα τῆς τάξεώς του, τῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρός του, ἕνεκα τῆς πρωτοβουλίας του, μὲ τὴν ὁποίαν τοὺς παρέσυρεν εἰς τὴν ἀπόδρασιν, εἶχεν ἀναδειχθῇ ὁ ἀρχηγός των.

Ἔπρεπε λοιπὸν πραγματικῶς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ κινηθῇ, ἰδίως διὰ νὰ μὴ χάσουν τὸ ἠθικόν των.

— Ἐμπρός, *παιδιά*, εἶπεν ἀποτινάσσων τὴν νάρκην, δὲν πρέπει ν' ἀπελπισθῶμεν. Ἐπάνω ὅλοι ! καὶ ἂς κουνήσωμε τὰ χέρια μας, διὰ νὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ περιμένωμεν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ.

(Ἕπεται συνέχεια) **ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ**

(Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ *Πέτρου Μαέλ.*)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΑΠΟΚΡΑ

Ἀγαπητοί μου,

Ι πολυθόρυβος καὶ διασκεδαστικὸς ποῦ εἶνε ὁ δρόμος αὐτὰς τὰς ἡμέρας ! Ὅταν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ οὐρανός, ὅταν δὲν πίπτῃ ἡ ψιλὴ καὶ ἀπελπιστικὴ ἐκείνη βροχή, ἡ μεταβάλλουσα τὴν πόλιν εἰς τέναγος βορβόρου, ἡ λαϊκὴ Ἀποκρηὰ ἐπωφελεῖται, καὶ ξεμυτίζει, καὶ παρελαύνει, καὶ σταματᾷ, καὶ παίζει, καὶ χορεύει, καὶ ξεσωνίζει, καὶ θορυβεῖ, καὶ συναθροίζει, καὶ ἀργυρολογεῖ. Πρὸ ὀλίγου μὲ διέκοψεν ἕνα τύμπανον. Κ' ἐβγῆκα εἰς τὸ παράθυρον καὶ εἶδα νὰ περνᾷ τὸ Γαϊτανάκι μὲ τοὺς παρδαλούς του χορευτὰς καὶ τὰς *ἀρρενωπάς* του χορευτρίας. Μετ' ὀλίγον ἐπέρασεν ἡ Γκαμήλα,— μία καινούρια Γκαμήλα, περιποιημένη καὶ καθαρὰ αὐτὴν τὴν φορὰν, χωρὶς κουρέλια καὶ χωρὶς ζωγραφιὲς εἰς τὸ πάνινον δέρμα της... Ἔπειτα ἐσταμάτησεν εἰς τὸ σταυροδρόμι τὸ κάρρο τοῦ ποιητοῦ καὶ ὁ ποιητὴς τοῦ κάρρου καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ ποιητοῦ τοῦ κάρρου, καὶ ἀφοῦ ἔπαιξεν αὐτὴ ἓν θορυβῶδες ἐμβατήριον διὰ νὰ μαζευθῇ ὁ κόσμος, ἤρχισεν ἐκεῖνος τὴν ἔμμετρον καὶ ἄμετρον δημηγορίαν του . . . Εἶχε φύγῃ πλέον ὁ ποιητής, προπεμπόμενος ἀπὸ τοὺς καγχασμοὺς τοῦ πλήθους, ὅταν μία ὀξεῖα καὶ σπαρακτικὴ φωνὴ μ' ἐξάφνισε καὶ μ' ἔκαμε ν' ἀνατριχιάσω... Ἀντίκρυ ἀπὸ τὸ παράθυρόν μου εἶχε στήσῃ τὸ θεατράκι του ὁ Φασουλῆς, συναθροίσας γύρῳ του ὅλους ἐκείνους, τοὺς ὁποίους εἶχαν τέρψῃ πρὸ ὀλίγου αἱ ἀπροσδόκητοι ὁμοιοκαταληξίαι. Καὶ ὅταν ἐβγῆκα πάλιν διὰ νὰ ἴδω, εἶδα ἀπὸ μακρὰν καὶ τὰ Ρόπαλα, τὰ ὁποῖα ἐπερνοῦσαν . . . χωρὶς ρόπαλα, καὶ ἐπήγαιναν ν' ἀπλώσουν κάπου τὸ λασπωμένον χαλί των καὶ ν' ἀρχίσουν τοῦμπες...

Αὐτὴ εἶνε ἡ εἰκών, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει κάθε δρόμος τῆς πόλεως μας αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Ἂν προσθέσετε τοὺς κομψοὺς *μασκαράδες*, ποῦ συναντᾶτε ἀραιοὺς τὸ ἀπόγευμα, πεζοὺς ἢ εἰς ἁμάξια, καὶ τοὺς ἄλλους, τοὺς βραδυνούς, πυκνοτέρους καὶ κομψοτέρους, οἱ ὁποῖοι πηγαίνουν εἰς τὰ *σπίτια* ὅπου δέχονται, καὶ χορεύουν, καὶ φλυαροῦν, κ' εὐφυολογοῦν,— ὅσοι εἰμποροῦν βέβαια ! — ἔχετε πλήρη τὴν ἀποκρηάτικην εἰκόνα τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως κατήντησε τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, στερεότυπη πλέον, χωρὶς ἐξαιρετικὴν κίνησιν καὶ χωρὶς μεγάλην ποικιλίαν.

Καὶ ὅμως ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποῦ εὐχαριστοῦνται καὶ μὲ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν διασκέδασιν, καὶ θεωροῦν ὡς τὰς ὡραιοτέρας ἡμέρας τοῦ χρόνου τὰς ὀλίγας αὐτὰς ἡμέρας τῆς προσωπιδοφορίας. Εἶνε περιττὸν νὰ σᾶς εἴπω ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶνε ἀκόμη εἰς τὴν εὐτυχῆ ἐκείνην ἡλικίαν ποῦ δὲν βαρύνεται τίποτε, δὲν χορταίνει τίποτε καὶ ὅλα τὰ εὑρίσκει ὡραῖα. Ἄ, ναί, τὰ παιδιὰ τρελλαίνονται γιὰ μασκαράδες, καὶ ἤκουσα πολλὰ νὰ εὔχωνται ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς των: «ἂς ἦταν ἀποκρηὰ ὅλο τὸ χρόνο!»

Ἔ ! γνωρίζω ἕνα μέρος ὅπου ἡ Ἀποκρηὰ εἶνε διαρκής. Γι' αὐτὸ ἴσως καὶ τὰ παιδιὰ τὸ ἀγαποῦν τόσον πολύ, καὶ τὸ ὄνειρόν των εἶνε παντοτε νὰ εἰσέλθουν, καὶ ἀφοῦ τὸ κατορθώσουν, ἔπειτα ἀργοῦν τόσον πολὺ νὰ φύγουν... Καὶ ξεύρετε ποῖον εἶνε αὐτὸ τὸ εὐτυχισμένον μέρος; Ἡ Διάπλασις !

Καὶ πραγματικῶς. Ἡ Διάπλασις δὲν ὁμοιάζει μ' ἕνα μεγάλο, ἀπέραντο σαλόνι, εἰς τὸ ὁποῖον συναντῶνται κάθε Σάββατον καὶ διασκεδάζουν ὅλα τὰ ἑλληνόπουλα τοῦ κόσμου, μετημφιεσμένα ὅπως τὴν Ἀποκρηάν ; Καὶ τί ἄλλο εἶνε τὰ ψευδώνυμα, παρὰ τόσαι προσωπίδες καὶ τόσαι στολαί, ἀποκρύπτουσαι τὸ πρόσωπον, τὴν ἡλικίαν, τὴν ἰδιότητα καὶ πολλάκις τὸ φύλον ; Ἐκεῖνος μετημφιέσθη εἰς Ἱππότην τοῦ μεσαίωνος, ἡ ἄλλη μετεβλήθη εἰς Παπαρούναν τοῦ ἀγροῦ, ἕνας τρίτος ἔγεινε Γελωτοποιός, ἕνας ἄλλος ἐφόρεσε στολὴν ἀρχαίου Ἕλληνος, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὅση ποικιλία τόση καὶ κομψότης καὶ χάρις βασιλεύει εἰς αὐτὸ τὸ σαλόνι, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀνοικτὸν *ὁλοχρονικίς*. Οἱ νεαροὶ μασκαράδες διασκεδάζουν μὲ ἀγάπην, συζητοῦν μ' εὐγένειαν, πειράζονται χωρὶς κακίαν, εὐφυολογοῦν χωρὶς χυδαιότητα. Ἡ Διάπλαστις εἶνε ἐκεῖ, διὰ νὰ ἐμποδίζῃ κάθε παρεκτροπήν, ἀπὸ τὰς συνήθεις μεταξὺ μασκαρευμένων... Ἄλλοι φεύγουν, ἄλλοι ἔρχονται, ἄλλοι φεύγουν διὰ μίαν στιγμὴν καὶ ἐπιστρέφουν μὲ νέαν προσωπίδα... Ἄλλοι τὴν βγάζουν προθύμως ὕστερ' ἀπ' ὀλίγον καὶ φανερώνονται· ἄλλοι τὴν κρατοῦν περισσότερον ἀλλὰ ἔπειτα κάμπτονται· ἄλλοι τὴν κρατοῦν ἐπιμόνως μέχρι τέλους. Τοὺς τελευταίους αὐτοὺς τοὺς περιστοιχίζουν ὅλοι μὲ περιέργειαν, χαλοῦν τὸν κόσμον διὰ νὰ μάθουν ποῖοι εἶνε, μεταχειρίζονται τεχνάσματα, κάποτε δὲ καὶ φιλικὴν βίαν διὰ νὰ ποσπάσουν τὴν μυστηριώδη προσωπίδα. Ἀλλ' ἐκεῖνοι ἀντέχουν εἰς ὅλα· εἰς τὰς παραπειστικὰς ἐρωτήσεις δὲν ἀπαντοῦν, εἰς τὸ τέχνασμα ἀντιτάσσουν τὸ τέχνασμα, καὶ εἰς τὴν βίαν τὴν βίαν. Καὶ κατορθώνουν,— μὲ πολὺν κόπον, εἶνε ἀλήθεια,—νὰ μείνουν ἀγνώριστοι ὅπως ὅταν ἦλθαν, καὶ γνωστοὶ μόνον διὰ τὸ πνεῦμά των ἢ τὴν καλωσύνην των. Βλέπετε ἐκεῖνο τὸ Κίτρινο Ντόμινο; Τὸ γνωρίζετε ὅλοι ἀπὸ τὴν ἐξυπνάδαν του. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἴξεύρει πῶς τὸ λέγουν καὶ ποῦ κατοικεῖ, οὔτε ἂν εἶνε ἀγόρι ἢ κορίτσι. Καὶ ὅμως πόσοι δὲν ἐχάλασαν τὸν κόσμον διὰ νὰ τὸ μάθουν !

Εἰς τὴν Διάπλασιν λοιπὸν βασιλεύει διαρκὴς Ἀποκρηά. Ὡραία καὶ ζωηρὰ Ἀποκρηά, κατὰ τὴν ὁποίαν, χάρις εἰς τὰς προσωπίδας τῶν ψευδωνύμων, καθένας εἰμπορεῖ νὰ ἐμφανίζεται καὶ νὰ συμπεριφέρεται μὲ περισσοτέραν ἄνεσιν, μὲ μεγαλειτέραν ἐλευθερίαν. Εἰς τὸ θαυμάσιον αὐτὸ σαλόνι, ὁ κώδων τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς δὲν θὰκουσθῇ. Ἡ ἑορτὴ θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ τὴν Σαρακοστὴν μὲ προσωπίδας. Καὶ αὐτὸ ἐπιτρέπεται, διότι εἶνε πνευματικὴ ἑορτή...

Σᾶς ἀσπάζομαι **ΦΑΙΔΩΝ**

ΔΡΥΣ

Δὲν ξέρω ἀδέλφια καὶ γονιούς !
εἶμ' ἕνα δρῦ μονάχο.
Τὸ κορφοβούνι τὸ ἐερὸ
βυζαίνω καὶ τὸν βράχο,
Καὶ θέριεψα καὶ φούντωσα !
Τὴ μέρα ἀπ' τὴν ἐρμιά μου
Ρίχνω μακρυὰ τοὺς ἥσκιους μου
στὸν κάμπο σὰν πλεμμύτια
Κι' ἀμέτρητα κι' ὀρθάνοικτα
λαμποκοποῦνε μάτια,
Τ' ἄστρα ποῦ πιάνω καὶ κρατῶ,
τὴ νύχτα, 'στὰ κλωνιά μου.

ΑΓΓΕΛΟΣ Θ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

ΓΙ' ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

[ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΜΙΚΡΩΝ ΓΑΤΩΝ
ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Ἡ ἰδέα πῶς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ποῦ τὸν ἐχάϊδευε, ἤτανε καλὸς καὶ θὰ τοῦ ἔδινε τίποτε νὰ φάγῃ, ἔκαμε τὸν *Μελάνη* μας νὰ πετάξῃ ἀπὸ τὴν χαράν του.

Δηλαδὴ δὲν ἐπέταξε, ἀλλὰ ἐτρίφθηκε ἐπάνω στὴν πόρτα, ἔκαμε τὴν εὐκολολύγιστη ραχίτσα του νὰ καμπουριάσῃ σὰν νὰ ἤτανε καμηλοπουλάκι, ἐκουλούριασε τὴν οὐρίτσα του σὰν Ο κεφαλαῖον, κ' ἐχαιρέτισε ταπεινότατα μὲ μίαν μετάνοιαν εἰς τὸ χῶμα, ὅπως—συνηθίζουν καὶ χαιρετοῦν οἱ εὐγενεῖς γάτοι.

— Ἔλα, ψιψῖνό μου ἔλα, ψιψινάκο μου! ἐπανέλαβεν ὁ χονδρὸς ἄνθρωπος, καὶ ἡ φωνή του ἔσταζε μέλι καὶ ζάχαρη...

«Τοῦ ἔφερε ἕνα μεγάλο κεσέ...» (Σελ. 84)

Ἡ ἐλπίδα τοῦ *Μελάνη* δὲν ἐπῆγε χαμένη. Ὁ χονδρὸς ἄνθρωπος τοῦ ἔφερε ἕναν μεγάλο κεσέ, γεμάτο μὲ ἀποφάγια ἀρκετὰ ὀρεκτικά. Καὶ ὁ γατάκος μας, μὲ τὴν πεῖνα ποῦ εἶχε, τὰ ἐτίμησε μὲ ὅλην του τὴν ὄρεξιν.

Ἀφοῦ τὰ ἐτελείωσε καὶ ὕστερα, τότε ἐπὶ τέλους ἐπῆρε τὸ μάτι του μιὰ χονδρὴ σκύλα, ποῦ ἤτανε ξαπλωμένη κάτω ἀπὸ ἕνα τραπέζι καὶ τὸν ἐκύτταζε μὲ πολλὴν προσοχὴν κατάμματα. Ἡ σκύλα αὐτὴ ἤτανε γέρικη, καὶ φαίνεται ὅτι οὔτε στὰ νιάτα της δὲν ἤτανε εὔμορφη. Ἡ φυσιογνωμία της ἐφανέρονε ἕνα εἶδος λύπης ἀπελπιστικῆς, ἕνα εἶδος σιχασιᾶς μεγάλης.

Ἅμα τὴν εἶδεν ὁ *Μελάνης* μας, ἐτρόμαξε παραπολύ. Θυμήθηκε τὸν σκύλαρο... Ἔκαμε νὰ φύγῃ στὴ στιγμή, ἀλλὰ τότε εἶδε πῶς εἶχανε κλείσῃ τὴν ἐξώπορτα.

— Ἐ! μικρούλη! τοῦ ἐφώναξεν ὁ μάγερας,—ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαραφύλαγε μὲ τὴν ἄκρα τοῦ ματιοῦ, ἐνῷ ἀνεκάτευε μιὰ σάλτσα,—μὴν τήνε φοβᾶσαι τὴν *Ἥρα*... Εἶνε καλὴ κοπέλλα ἡ *Ἥρα*, καὶ τῆς ἀρέσουν πολὺ τὰ γατάκια. Ἔτσι δὲν εἶνε, γρηοῦλά μου;

Καὶ ἐτόνισε αὐτὰ τὰ λόγια μὲ ἕνα γέλιο, ποῦ ἀντήχησε πολὺ παράξενα εἰς τὰ αὐτάκια τοῦ *Μελάνη*, ἂν καὶ ὁ καϊμένος ὁ γατάκος μας δὲν ἤξευρε καλὰ-καλὰ τί πονηρὸς εἶνε ὁ κόσμος, καὶ πόσον κακοὶ οἱ ἄνθρωποι...

Ἡ *Ἥρα* ὅλο καὶ τὸν ἐκύτταζε, μ' ἕνα ὕφος τόσο θλιβερὸ καὶ λυπητερό, ὥστε ὁ γατάκος μας ἐσυγκινήθη εἰς τὰ βάθη τῆς καρδούλας του... Ὄχι, ἀλήθεια· καμμία μοχθηρία δὲν ἤτανε εἰς τὰ μάτια ἐκεῖνα τὰ λιγάκι ἄγρια... ἀλλὰ κάτι χειρότερο, ἴσως... Δὲν ἤξευρε τί ἤτανε αὐτὸ τὸ κάτι, καί, ἀπὸ τὴν ταραχήν του, ἐφρόντισε νὰ μὴν τύχῃ καὶ πλησιάσῃ κοντά της.

Τοῦ ἄρεσε νὰ μυρίζεται, ἀπὸ πολὺ κοντά, τὲς ὀρεκτικὲς καὶ χορταστικὲς μυρωδιὲς ποῦ ἔβγαιναν ἀπὸ τὲς κατσαρόλες καὶ τὰ τηγάνια. Τοῦ ἐκαλοφάνηκε ποῦ ἐζεσταινόταν κοντὰ στοὺς φούρνους. Νὰ'ποῦμε τὴν ἀλήθεια, εἶχε καὶ τὴν ἐλπίδα μήπως κι' ἁρπάξῃ τίποτε καλοὺς *μεζέδες*, ἂν ἔμενε περισσότερην ὥρα μουσαφίρης τοῦ ξενοδόχου. Ἡ κλειστὴ πόρτα δὲν τὸν ἀνησυχοῦσε διόλου, διότι ἔλεγε ἀπὸ μέσα του:

— Ἐ! θὰ παρουσιασθῇ ἡ εὐκαιρία γιὰ νὰ ἔβγω καὶ νὰ πάω στὸ ἀδελφάκι μου, ἀφοῦ χορτάσω καὶ δυναμώσω ἐδῶ μέσα, ποῦ μ' ἔχει καλεσμένο αὐτὸς ὁ καλὸς ἄνθρωπος...

Καὶ τὴν νύκτα ἀκόμα ἂν ἔφευγεν ἀπὸ ἐκεῖ, πάλιν δὲν τὸν ἔμελε. Οἱ γάτοι, ξέρετε, ἔχουν μάτια ποῦ φέγγουν τὴν νύκτα. Θὰ ἔβλεπε λοιπόν, ὅ,τι ὥρα κι' ἂν ἤτανε, διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ ταξεῖδί του.

(Ἕπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Μία μητέρα εἶχε ἕνα παιδάκι, καὶ τὸ ἐλάτρευε. Ποτὲ δὲν ἐκουράζετο νὰ τὸ χαϊδεύῃ, νὰ τὸ νανουρίζῃ ἐπάνω στὰ γόνατά της. Ὅταν αὐτὸ ἐδάκρυζεν, ἡ λύπη της δὲν εἶχε ὅρια, ὅταν αὐτὸ ἐγελοῦσεν, ἡ χαρά της τὴν ἔκαμνε σὰν τρελλήν, καὶ τῆς ἔφανε ὅτι τίποτε πλέον δὲν ἐλείπεν ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν της, τὴν στιγμὴν ποῦ τὸ παιδάκι εὑρῆκε τὴν δύναμιν νὰ τῆς ἁπλώσῃ τὰ χεράκια του καὶ νὰ τὴν φωνάξῃ:

— Μαννοῦλά μου!

Ἐνίοτε ὅμως ἡ συλλογὴ ἔκαμνε νὰ περνᾷ σὰν μιὰ σκιὰ ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπόν της. Τὸ μέλλον, μ' ὅλας τὰς ἐλπίδας του καὶ μ' ὅλας τὰς ὑποσχέσεις του, τὴν ἀνησυχοῦσε, καὶ αὐτὴ ἀδιακόπως ἐζητοῦσε ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ἐξωτικῶν νὰ σηκώσῃ τὸν πέπλον ποῦ ἔκρυβε τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ της, διὰ νὰ ἠμπορέσουν τὰ μάτια της νὰ τὸ ἰδοῦν. Ὁ βασιλιᾶς τῶν πνευμάτων ποτὲ τὸν καιρὸν ἠρνήθη καὶ ἀπέφυγε νὰ ἐντελέσῃ αὐτὸ ποῦ τὸν παρακαλοῦσεν ἡ τρελλὴ ἐκείνη μάνα μὲ τὴν προσευχήν της. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἔκαμε τὸ θέλημά της, κ' ἔδωκεν εἰς μίαν ἀπὸ τὲς νεράϊδες του νὰ τῆς φέρῃ τὸν καθρέπτην, ὅπου τὰ ἀέρινα πνεύματα ἔβλεπαν τὰ μέλλοντα.

Ὅταν ἡ νεράϊδα ποῦ ἐκρατοῦσε τὸν μαγικὸν καθρέπτην κατέβη εἰς τὴν γῆν, τὸ παιδάκι ἐκοιμᾶτο μέσα στὸ σπίτι, ἐνῷ ἡ μητέρα καθισμένη εἰς τὸ χεῖλος ἑνὸς κρημνοῦ, ἔκλαιε καὶ ὠδύρετο ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν της, ποῦ δὲν ἤξευρε τί θὰ ἦτο τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ της. Ἐφαντάσθη ὅτι ἐγλύτωσεν ἀπὸ ὅλα τὰ βάσανα, ὅταν ἔπιασε στὰ χέρια της τὸν μαγικὸν καθρέπτην. Δὲν ἐτόλμησεν ὅμως νὰ κυττάξῃ μέσα ἀμέσως, διότι ἡ καρδιά της ἔτρεμε καὶ δὲν εὑρῆκε τὸ θάρρος. Ἔκλεισε μίαν στιγμὴν τὰ μάτια της, διὰ νὰ συλλογισθῇ καὶ νὰ συνέλθῃ. Τῆς ἐφάνη τότε τὸ παιδί της σὰν νὰ ἐκοιμᾶτο ἐκεῖ, ἐμπρός της· ἕνα χαμόγελο ἄνθιζε στὰ ρόδινα χειλάκια του, μία ἀκτῖνα ἀπὸ τὸν ἥλιον ἐγλυστροῦσε κ' ἔπαιζε μὲ τὰ ξανθὰ μαλλάκια του. Καὶ αὐτὴ τὸ ἐκύτταζε μὲ *τρυφερὰν ἀγάπην*:

— Ὄχι, ἐφώναξε, ὄχι! δὲν θέλω τίποτε νὰ μάθω. Ἂν τὸ παιδί μου εἶνε γραμμένον νὰ ὑποφέρῃ, ἡ μοῖρά του θὰ μ' ἔκαμνε νὰ βασανίζωμαι ὅσον καιρὸν θὰ ζήσω. Οὔτε ἂν ἡ μοῖρά του εἶνε γεμάτη μ' ἀσύγκριτην εὐτυχίαν, ἐγὼ θὰ μείνω εὐχαριστημένη· διότι προτιμῶ νὰ μὴ γνωρίζω ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ μεγαλώσῃ. Δὲν θὰ τὸ γανουρίζω τότε ἐπάνω στὰ γόνατά μου, δὲν θὰ ἠμπορῶ τότε νὰ τὸ σκεπάζω ὅπως σήμερα μὲ τὰ φιλιά μου. Δὲν θέλω νὰ γνωρίζω τίποτε ἀπὸ αὐτὰ τὰ βασανιστικὰ πράγματα!

Εἶπε κ' ἐπέταξε τὸν μαγικὸν καθρέπτην, καὶ τὸν ἔκαμε ῥοῦφαλα εἰς τὸ βάθος τοῦ κρημνοῦ...

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὰ πνεύματα, τὰ ἐξωτικὰ καὶ αἱ νεράϊδες δὲν γνωρίζουν πλέον τὸ μέλλον, καὶ δὲν προλέγουν τὴν μοῖραν τῶν μικρῶν παιδιῶν.

Ἡ δύναμις ποῦ εἶχαν ἐχάθη μαζὶ μὲ τὸν καθρέπτην. Ἂν ἔρχωνται καμμίαν φορὰν καὶ λέγουν τὴν μοῖραν, τὴν λέγουν μόνον εἰς τὰ μωρόπιστα παιδιά, ποῦ πιστεύουν τὰ ἀδύνατα πράγματα.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἐκδικούμενος γίνεται εὐτυχὴς διὰ μίαν στιγμήν· ὁ συγχωρῶν αἰωνίως.

⊠

Ὁ καιρὸς εἶνε χρῆμα· ἀλλὰ διὰ τὸ χρῆμα δὲν πρέπει νὰ χάνωμεν ὅλον τὸν καιρόν μας.

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΟΠΑΙΔΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Ἦτο ἀπηγορευμένη ἡ ἐργασία τὴν Κυριακήν. Ἀλλὰ οἱ δύο μικροῦλες ἐπήγαιναν κ' ἐκλείοντο πολὺ εὐχαρίστως εἰς τὴν σοφίταν, ὅπου ἦσαν σκορπισμένα τὰ παλαιὰ βιβλία. Ἂν ὁ καιρὸς ἦτο παραπολὺ καλός, ἐπαίρναν μερικὰ κ' ἐπήγαιναν εἰς τὸ δάσος, ποῦ ἦτο κοντὰ στὸ σπίτι.

Τὸ δασάκι ἐκεῖνο ἐσκάλωνε καὶ ἀνέβαινε τὴν πλευρὰν ἑνὸς λόφου, ὅπου ἦσαν πεσμένοι, φύρδην-μίγδην ἀνάμεσα στὰ δένδρα, μεγάλοι κοκκινωποὶ βράχοι. Εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, τὸ ἔδαφος, οἱ λίθοι, ὁ βυθὸς τῶν ποταμῶν, ὅλα εἶνε κόκκινα, καὶ διὰ αὐτὸ ὁ τόπος ἔχει τὸ ὄνομα *Κολοράδο*, τὸ ὁποῖον ἰσπανικὰ σημαίνει κοκκινισμένος. Δι' αὐτὸ ὄχι μόνον τὰ ἔθιμα τῶν κατοίκων, καὶ ἡ γλῶσσά των, ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις τῆς γῆς ἔκαμναν τὴν ξενοῦλαν ν' ἀπορῇ καὶ νὰ ἐξίσταται. Ὡς καὶ αὐτὰ τὰ ζῷα ἐφαίνοντο ἐντελῶς διαφορετικά. Τὴν πρώτην φορὰν ποῦ εἶδεν ἕνα σκίουρον, ἐτήκωσεν ἐξ ἐνστίκτου τὸ κεφάλι διὰ νὰ ἴδῃ πῶς θὰ ἐσκαρφάλωνεν εἰς τὸ δένδρον. Ἀπεναντίας αὐτὸς ἐχώθη μέσα στὸ χῶμα, σὰν νὰ ἦτο κανένας «λειβαδόσκυλος».

Τὰ ἄγρια ἔνστικτα τοῦ πατέρα της εἶχαν μεταδοθῇ εἰς τὴν Μάγγην. Ἠσθάνετο κάποτε τὴν ἀνάγκην τῆς μοναξιᾶς, καὶ ἡ ἀνάγκη αὐτὴ τὴν ἔκαμνε νὰ φεύγῃ καὶ νὰ κρύβεται, καὶ ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν της ἀκόμη.

Σκαμμένον εἰς τὸν εὔθρυπτον βράχον, τὸν κατακόκκινον σὰν τὸ αἷμα, εὑρίσκετο ἓν εἶδος βαθουλώματος, ἢ μικροῦ σπηλαίου, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου ἐστάλαζε, σταλαγματιὲς-σταλαγματιές, τὸ καθαρώτατον νερὸ μιᾶς κρυφῆς πηγῆς. Πολυτρίχια ἦσαν φυτρωμένα εἰς τὸ σκοτεινὸν ἐκεῖνο βάθος, ὅπου ἔκαμνε πολλὴ δροσιά. Ἡ εἴσοδος τῆς σπηλιᾶς ἦτο φραγμένη μὲ χαμόδενδρα, μὲ σχοίνους καὶ μὲ μίαν ἀγράμπελην· τὰ εἶχε φυτευμένα ἡ Μάγγη, καὶ ἦσαν ὅλα χαριτωμένα. Τὸ κουβάρισμα τῶν κλαδιῶν ἐσχημάτιζε πραγματικὸν παραπέτασμα ἀπὸ πρασινάδα, τόσον πυκνὸν μάλιστα, ὥστε κανεὶς δὲν εἶχε ὑποπτευθῇ τὴν ὕπαρξιν ἐκείνου τοῦ ἀναχωρητηρίου, τὸ ὁποῖον ἡ Μάγγη ὠνόμαζε μὲ καμάρι «τὸ σπίτι μου». Δύο ξύλινα σκαμνάκια, ἕνα παληὸ τραπέζι, τὰ ὁποῖα εἶχαν εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν ἀχρήστων πραγμάτων, ἐστόλιζαν τὸ σπήλαιον. Ἐκεῖ μέσα δὲν ἔφεγγε καλά· ἀλλὰ τί χαρὰ διὰ τὸ κοριτσάκι νὰ αἰσθάνεται ὅτι ἦτο στὸ δικό του σπίτι, νὰ ἐξαφανίζεται, ὁπόταν ἤθελε, ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ζώντων, νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ μυστήριον!

Ἡ Μάγγη ἀρκετὸν καιρὸν ἐδίστασε, πρὶν φανερώσῃ τὸ μυστικόν της εἰς τὴν Σελήνην. Ἀλλὰ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ κάμῃ κ' ἀλλοιῶς; Τὰ δύο κορίτσια δὲν ἐχωρίζοντο διόλου, οὔτε εἰς τὴν ἐργασίαν, οὔτε εἰς τὰ παιγνίδια· ἔπρεπεν ἡ Μάγγη ἢ ν' ἀπαρνηθῇ τὸ «σπίτι της» ἢ νὰ τὸ μοιράσῃ μὲ τὴν καινούριαν φίλην της. Αὐτὸ ἀπεφάσισε κ' ἐπροτίμησεν ἡ Μάγγη, ὄχι ὅμως καὶ χωρὶς ν' ἀπαιτήσῃ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν. Ἡ Σελήνη δὲν ἐθαμβώθη τόσον πολὺ ὅσον ἐπερίμενεν ἡ φίλη της.

— Δὲν στενοχωριέσαι, ἐδῶ μέσα; Ἐμένα μ' ἀρέσει καλλίτερα νὰ βλέπω τὸν ἥλιο καὶ τὸν γκλανὸν οὐρανό.

— Αὐτὴ ἡ σπηλιά, ἀπήντησε μὲ σοβαρὸν ὕφος, ἡ Μάγγη, εἶνε ἡ εἴσοδος ἑνὸς ἄλλου κόσμου. Τὸ νερὸ ποῦ περνᾷ καὶ κατασταλάζει μέσα στὸν βράχο, πηγαίνει εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς, εἰς ἕνα τόπον μαγικόν, ὅπου εἶνε σωροὶ τὰ διαμάντια καὶ τὰ ρουμπίνια.

Ἡ Σελήνη ἤνοιξε διάπλατα τὰ μάτια της.

— Ἐπῆγες ἐσὺ καὶ τὸν εἶδες; Πῶς; Ἀπὸ ποῦ;

Ἡ Μάγγη ἔκαμε μίαν χειρονομίαν ἀνυπομονησίας. Αὐτὴ ἡ μικρὴ ποτὲ δὲν ἐκαταλάβαινε...

— Πραγματικῶς, δὲν ἐπῆγα... Δὲν εὑρῆκα ἀκόμα τὴν εἴσοδον. Καμμιὰ 'μέρα, ἴσως τὴν εὕρω. Ἀλλὰ ὀνειρεύομαι αὐτὸν τὸν τόπον· καὶ τότε μοῦ φαίνεται πῶς βλέπω ἔκπακτα πράγματα... Σφαλῶ τὰ μάτια μου γιὰ νὰ τὰ 'δῶ ἀκόμα καλλίτερα...

— Γιὰ φαντάσου!... ἐγώ, ἅμα θέλω νὰ δῶ, ἀνοίγω τὰ δικά μου.

— Δὲν εἶνε τὸ ἴδιο πρᾶγμα... Ἐμένα μ' ἀρέσει νὰ φαντάζωμαι ἕνα σωρὸ ἱστορίες γιὰ τὰ πλάσματα ποῦ ζοῦν μέσα στὴ γῆ.

— Δὲν θὰ μοῦ τὲς 'πῇς κ' ἐμένα;

— Ἴσως. Ἀλλὰ τότε πρέπει ν' ἀγαπήσῃς καὶ σὺ τὸ σπίτι μου, ὅπως τ' ἀγαπῶ ἐγώ. Θὰ δῇς τί καλὰ ποῦ εἶνε ἐδῶ γιὰ διάβασμα...

Τότε ἡ Μάγγη ἔβαζε δύο τόμους ἐπάνω στὸ κουτσὸ τραπεζάκι καὶ ἔφερνε τὰ σκαμνάκια κοντὰ στὴν εἴσοδον διὰ νὰ βλέπῃ μὲ τὸ λιγοστὸ φῶς ποῦ ἐπερνοῦσε μέσ' ἀπ' τὸ πυκνὸν παραπέτασμα τῶν φύλλων. Ἐδυθίζετο εἰς τὴν ἀνάγνωσίν της. Ἦτο ἱκανὴ ν' ἀπαγγείλῃ ἐκ στήθους, ἢ περίπου, ὅλα τὰ παλαιά της βιβλία, ἀλλά, κάθε φορὰν ποῦ τὰ ἐδιάβαζε, τῆς ἐφαίνοντο διαφορετικά, τόσον πολλὰ ἐπρόσθετεν εἰς αὐτὰ ἀπὸ τὴν φαντασίαν της. Δι' αὐτήν, τὰ πρόσωπα ἐζοῦσαν, ὡμίλοῦσαν, ἐνεργοῦσαν. Ἡ Σελήνη, ἡ ὁποία ἐδιάβαζε τὰ ἀγγλικὰ μὲ ἀρκετὴν ἀκόμη δυσκολίαν, εὕρισκε τὰς ὥρας ὅτι ἀργοῦσαν νὰ περάσουν, καὶ γρήγορα ἐχάνετο μέσα εἰς τὸν λαβύρινθον τῆς ὀνειροπολήσεως. Ἐνίοτε, κάποιο αἴσθημα προερχόμενον ἀπὸ ἐξωτερικὴν ἐνέργειαν, ἕνα φύσημα τοῦ ἀέρος, μία εὐῶδία περαστική, τὸ πέταγμα τῶν πουλιῶν, τὴν ἔκαμναν ν' ἀνατριχιάζῃ — καὶ ἐφαίνετο τότε πῶς ἤρχετο εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ ἐνθυμηθῇ τὸ παρελθόν, νὰ «ἰδῇ», — ἀλλὰ κατόπιν ὅλα ἔξαφνα ἔσβυναν, ἐχάνοντο, καὶ τὸ

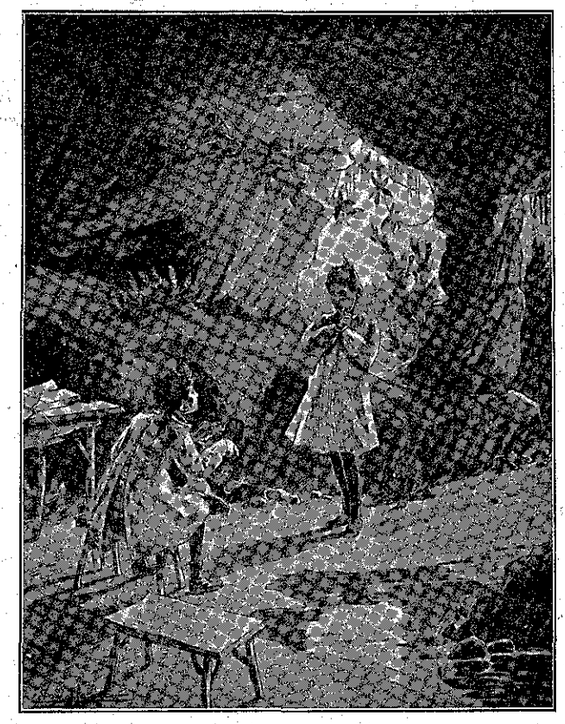

«Τὸ νερὸ πηγαίνει εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς...» (Σελ. 85, στ. 6')

κοριτσάκι ἔβγαζεν ἕνα ἀναστεναγμὸν ποῦ ἔμοιαζε μὲ κλάμμα.

Τὸ ἀγαπημένο βιβλίον τῆς Μάγγης ἦτο ὁ Ἰβανόης, τὸ περίφημον μυθιστόρημα τοῦ Οὐάλτερ Σκώτ. Κατὰ κακὴν τύχην, ἡ ὁποία, διὰ τὴν ἀντίληψίν της, ἐλάμβανε τὰς διαστάσεις ὀληθινῆς καταστροφῆς, τὸ μισὸ περίπου μέρος τοῦ παλαιοῦ βιβλίου εἶχε χαθῇ· ἡ ἱστορία ἐσταματοῦσεν ἀποτόμως, ἐνῷ ἐγίνετο ἡ πολιορκία τοῦ πύργου τοῦ Βῳδομετώπου. Τί ἀπεγίνοντο οἱ αἰχμάλωτοι, — ἡ πολυθέλγητρος Ρεβέκκα ἰδίως; Τί ἔκαμνεν ὁ «Μέλας ἱππότης»; Ἔφθανεν ἐγκαίρως; Καὶ ἔπειτα, παρακάτω, ὁ Ἰβανόης ἐνυμφεύετο πραγματικῶς τὴν Ροβέναν, τὴν Σαξωνίδα; Ἡ Μάγγη ἐξεσπάθονε,

ὑπὲρ τῆς ὡραίας Ἑβραίας, ἡ ὁποία ἦτο τόσον ὑψηλόφρων, τόσον ἀγαθή, τόσον ὡραία! Ἄχ! ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐμάνθανε τὰ παρακάτω!...

Εἶχε πλασῃ μόνη της διάφορα τέλη εἰς τὸ συγκινητικὸν ἐκεῖνο μυθιστόρημα, ἀλλὰ καμμία ἀπὸ τὰς διαφόρους της παραλλαγὰς δὲν τῆς ἐφαίνετο τελεία. Καὶ ἦτο αὐτό, μεταξὺ τῆς Σελήνης καὶ αὐτῆς, τὸ θέμα συζητήσεων ποῦ δὲν εἶχαν τέλος. Ἡ Σελήνη δὲν ἤργησε νὰ γίνῃ ἐνήμερος τῶν περιπετειῶν τοῦ βιβλίου, ἀκριβῶς ὅπως ἡ Μάγγη, καὶ εἶχεν ὅσον καὶ αὐτὴ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἱστορίαν ἐκείνην.

Κανεὶς ἀπὸ τοὺς συνοίκους των δὲν ἔκαμνε ποτὲ λόγον διὰ βιβλία ἢ διὰ τοὺς συγγραφεῖς ποῦ τὰ ἔγραφαν. Ἡ γιαγιὰ εἶχε διαβάσῃ τὰ μυθιστορήματα τοῦ Οὐάλτερ Σκώτ, ἀλλὰ εἶχε περάσῃ ἔκτοτε παραπολὺς καιρός, καὶ δὲν τὰ ἐνθυμεῖτο πλέον· ἄλλως τε, καὶ εἰς τὴν νεότητά της ἀκόμη, ποτὲ δὲν εἶχε ξετρελλαθῆ μὲ τὴν ἀνάγνωσιν ὅπως ἡ ἐγγονή της τώρα.

(Ἕπεται συνέχεια) **Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ**

(Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας *Ἰωάννας Μαιρέ*).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 93ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 6 Αὐγούστου 1905 πρὸς εὕρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου π. ἔ. δημοσιευθεισῶν 188 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὀρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἐμπροθέσμως· ὁ δὲ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ἀριθμός, ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ε, *δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν ἀποσημομένων ἑκάστῳ Εὐσήμων.*

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ *(16 ἐτῶν καὶ ἄνω).*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Διακριθεῖσα Ἀρσακειάς*, 173 [9Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἰωνικὸς Ἀστήρ*, 168 [9Ε]. — *Γλαὺξ τῆς Ἀθηνᾶς*, 158 [8Ε]. (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυγόντες τοῦ αὐτοῦ ἢ ἀνωτέρου Βραβείου εἰς προηγουμένους Διαγωνισμοὺς Λύσεων: *Μέλλων Διπλωμάτης*, 168 [9Ε], *Ἄσπρος Ἀράπης*, 165 [9Ε], *Χρυσοπτέρυγον Ὄνειρον*, 164 [9Ε] καὶ *Χμακὸς Φάρος*, 158 [8Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Σεσεσμένος Λόρδος*, 98 [5Ε].—*Δοὺξ τῆς Καρύστου*, 95 [5Ε]. —*Χριστιανὴ Παρθένος*, 79 [4Ε]. (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: *Ὠκύπους Ἀχιλλεύς*, 149 [8Ε], *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον*, 147 [8Ε], *Ὠρὸν Ἀμάραντον*, 125 [6Ε], *Μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας*, 124 [6Ε], *Οὐδείς*, 123 [6Ε], *Κερκυραϊκὸ Ροδάκινο*, 99 [5Ε].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ἐαρινὴ Ἑσπέρα*, 87 [4Ε].—*Ναυσικᾶ*, 86 [4Ε]. — *Αἰμίλιος Παῦλος*, 57 [3Ε].—*Δαίδαλος*, 40 [2Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Λευκὸς Ἄνθραξ*, 36 [2Ε]. — *Θετταλομάγνης*, 30 [Ε]. — *Χαρὰ τῶν Γονέων*, 29 [Ε].—*Ἑλληνόπαις*, 20 [Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ *(12—15 ἐτῶν).*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Χειμώναρθον*, 179 [9Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Δούκισσα τῶν Σαλώνων*. 172 [9Ε].—*Αὔρα τοῦ Ζαππείου*, 167 [9Ε]. (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: *Ἅρμα τῆς Νίκης*, 176 [9Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μαραμένος Μενεξές*. 162 [9Ε]. — *Ἑλληνικὸν Γραμματόσημον*, 158 [8Ε].—*Ἄνθος τῶν Λειμώνων*, 143 [7Ε]. (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: *Ἀμίμητος Γελωτοποιός*, 162 [9Ε].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Δημ. Α. Κωνσταντίνου*, 140 [7Ε].—*Ματθίλδη Δινδερμάϊορ*, 137 [7Ε].—*Χωρικὴ Ρουμανίς*, 135 [7Ε].—*Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης*, 122 [6Ε].—*Δαδοῦχος Ἥλιος*, 122 [6Ε].—*Ἀγκυρα τῆς Σωτηρίας*, 121 [6Ε]. —*Ἀνάμνησις τῆς Καρύστου*, 112 [6Ε].—*Θησαυρὸς τοῦ Ἀτρέως*, 101 [5Ε].—*Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς*, 94 [5Ε]. — *Ἀγαπητὸ Ἀγγελοῦδι*, 93 [5Ε].—*Μουσουργός*, 74 [4Ε].—*Δρυὰς τῆς Ροδόπης*, 72 [4Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ἐρυθρόδερμος*, 64 [3Ε].—*Αὐτόνομος*, 59 [3Ε]—*Κλέων Σινάνης*, 59 [3Ε].—*Πτερὸν τῆς Μελίσσης*, 57 [3Ε].— *Φάρος τῆς Κορίνθου*, 56 [3Ε].—*Ἀοιδὸς τῆς Φλωρεντίας*, 45 [2Ε].—*Λατάνια* 42 [2Ε].—*Δημόδοκος*, 39 [2Ε].—*Μικρὸς Φανταστικόπος*, 38 [2Ε].—*Ἐνδοξον Μεσολόγγιον*, 38 [2Ε].—*Ἀνδρεῖος Ἄνδριος*, 36 [2Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ *(11 ἐτῶν καὶ κάτω).*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Θαλάσσιος Ἀήρ*, 171 [9Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Περικλῆς Α. Οἰκονόμου*, 170 [9Ε]. — *Ἀσημένιο Κῦμα*, 166 [9Ε]. (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: *Κινέζικη Κοτσίδα*, 169 [9Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Νεράϊδα τῶν Ἀγράφων*, 124 [6Ε].—*Ἀλταήρ*, 112 [6Ε].—*Ἔαρ τῆς Ἑλλάδος*, 100 [5Ε]. (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: *Αἴλιος Ἀριστείδης*, 164 [9Ε], *Πομπαῖος Ἑρμῆς*, 154 [8Ε], *Μικρὸς Λέσβιος*, 134 [7Ε], *Ρεμβασμός*, 118 [6Ε].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ἀηδὼν τῆς Ἴδης*, 75 [4Ε].—*Λαίμαργη Κόρη*, 50 [2Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Κλέων Β. Παράσχος*, 36 [2Ε].—*Πειραϊκὴ Ἀκτή*, 25 [Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις ἀναμὶξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων καὶ οἱ ἑξῆς: *Ἀσέληνος Νύξ*, 2.—*Αὔρα τῆς Ἐλευθερίας*, 13.—*Βασιλεὺς τῶν Ἀνθέων*, 4. — *Λάσος Φοινίκων*, 23 [Ε].—*Διογένης ὁ Σινωπεύς*, 15. — *Ἠγεμὼν τοῦ Φωτός*, 23, [Ε]. — *Θαλασσοταραχή*, 6.—*Κολυμβητὴς τοῦ Καρτεσίου*, 5.—*Λευκὸν Ρόδον*, 7. — *Λέων τοῦ Σουλίου*, 9.—*Μικρὸς Καλλιθεῖτης*, 2. — *Ἰωάννης Γ. Μουρατίδης*, 1. — *Γεώργιος Ι. Οἰκονομίδης*, 6. —*Πλανωμένη Ψυχή*, 24 [Ε].—*Πολικὸν Σέλας*, 1.—*Πτερωτὴ Καρδία*, 27 [Ε].— *Ρομαντικὴ Τσαγγαραδιώτισσα*, 8.—*Συριανὴ Σαρθούλα* 18 [Ε].—*Τρεμοσβύνων Αὐγερινός*, 4.—*Χρυσῆ Πεταλοῦδα*, 5.—*Χρυσόπτερος Ἄγγελος*, 3.

Σημείωσις. Λύσεις σταλεῖσαι μετὰ τὴν προθεσμίαν, ἢ ἄνευ ὀνόματος καὶ ψευδωνύμου, δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

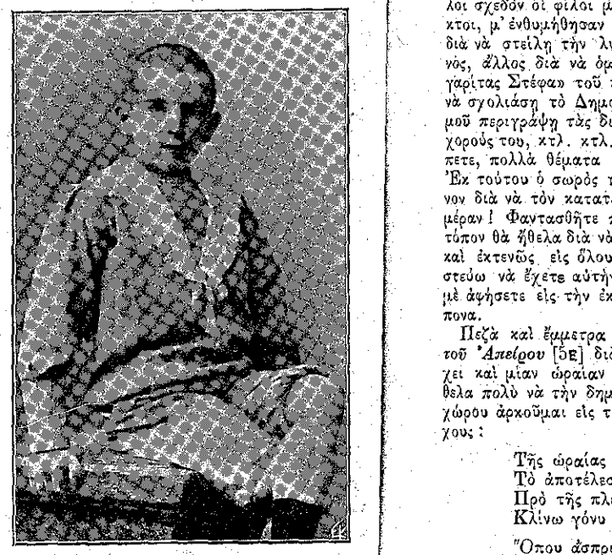

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΣΠ. ΖΑΧΑΡΙΤΣΑΣ

Βραβευθεὶς

ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Βασιλεὺς τῶν Ρόδων*

Εἰς τὸν Μικρὸν Διαγωνισμὸν Καλλιγραφίας.

[*Ἴδε Διάπλασιν 1905, σελ. 294.*]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ *Βασιλεὺς τῆς Ἐρήμου* ηὗρεν ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς Μεγάλης Μαγικῆς Εἰκόνος, ὁ δὲ Κουφιοκεφαλάκης, ὁ ὁποῖος δὲν εὑρίσκει μερικά, τὸν παρακαλεῖ νὰ τοῦ τὰ δείξῃ.

— Εὐχαρίστως, ἀπαντᾷ ὁ *Βασιλεὺς τῆς Ἐρήμου*, δεῖξέ μου ποῖα δὲν ηὗρες, νὰ σοῦ τὰ πῶ!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πολυθελγήτρου Νεότητος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Ὁ Σύλλογος «Νίκη» [ΕΕΕ] ἐνέγραψε διὰ μίαν ἐξαμηνίαν τὸ ὑπ' ἀριθ. 41 συστηθὲν πέρυσι ὑπὸ τοῦ *Φαίνωνος* ἄπορον παιδίον τοῦ Βόλου. Εὖγε!

Ἐδῶ νομίζω εἶνε ἡ κατάλληλος θέσις νὰ παραθέσω αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τῆς *Ἑλικωνιάδος Παρθένου* [ΕΕ]: «Ἐγώ! ἐγώ, ἐγὼ θὰ μιμηθῶ τὸν Πανελλήνιον Σύλλογον! Ἐγὼ θὰ ἐγγράψω διὰ τὴν Β' ἐξαμηνίαν τὴν πτωχὴν κόρην τοῦ Βόλου! Ὅθεν, ἀγαπητήμου, μὴ παύσῃς καθόλου νὰ στέλλῃς τὸ φύλλον σου πρὸς τὴν καλήν μας φίλην. Δὲν θέλω νὰ στερηθῇ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἐφετεινῶν μυθιστορημάτων. Ὦ, ὄχι, τοῦτο θὰ ἦτο ἀδικία. Φαντάσου μόνον νὰ τὰ πολαμβάνῃ τώρα, εἰς τὴν ἀρχήν, καὶ ἔπειτα... στόπ, νὰ μείνῃ στὴ μέση, ἐπάνω στὴ γλύκα! Καὶ νὰ σκέπτεται: Τί νὰ ἔγινεν ἀρά γε ἡ Ἰουλιέττα; ἡ μητέρα της; ὁ Γάλας; ὁ Μελάνης; οἱ αἰχμάλωτοι τῶν Ἄγγλων; ...

Ὄχι, αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ δὲν θὰ γίνῃ!»

Ὁ σωρὸς τῶν ἐπιστολῶν αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος ὑπερβαίνει κάθε...ὕψος φαντασίας! Ὅλοι σχεδὸν οἱ φίλοι μου, τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι, μ' ἐνθυμήθησαν καὶ μοῦ ἔγραψαν, ἄλλος διὰ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος, ἄλλος διὰ νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς «Μαργαρίτας Στέφα» τοῦ κ. Φαίδωνος, ἄλλος διὰ νὰ σχολιάσῃ τὸ Δημοψήφισμα, ἄλλος διὰ νὰ μοῦ περιγράψῃ τὰς διασκεδάσεις του καὶ τοὺς χορούς του, κτλ. κτλ. Συνεσωρεύθησαν, βλέπετε, πολλὰ θέματα καὶ εἰς ἡμέρας ἀργίας. Ἐκ τούτου ὁ σωρὸς τῶν ἐπιστολῶν, ποῦ μόνον διὰ νὰ τὸν κατατάξω ἐξώδευσα μίαν ἡμέραν! Φαντασθῆτε πόσον καιρὸν καὶ πόσον τόπον θὰ ἤθελα διὰ νὰ ἀπαντήσω, λεπτομερῶς καὶ ἐκτενῶς εἰς ὅλους. Ἀλλ' ὄχι! δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε αὐτὴν τὴν ἀπαίτησιν καὶ θὰ μὲ ἀφήσετε εἰς τὴν ἐκλογήν μου χωρὶς παράπονα.

Πεζὰ καὶ ἔμμετρα μοῦ γράφει ὁ *Λάτρης τοῦ Ἀπείρου* [5Ε] διὰ τὸ Δημοψήφισμα. Ἔχει καὶ μίαν ὡραίαν γελοιογραφίαν, ποῦ ἤθελα πολὺ νὰ τὴν δημοσιεύσω, ἀλλ' ἐλλείψει χώρου ἀρκοῦμαι εἰς τοὺς ὀλίγους αὐτοὺς στίχους:

Τῆς ὡραίας ἐκλογῆς μας
Τὸ ἀποτέλεσμα ὑμνῶν,
Πρὸ τῆς πλεισνοψηφίας
Κλίνω γόνυ ταπεινόν,

Ὅπου ἄσπρισε τῳόντι
Ὅ,τι εὔχαμ' ἐκλεκτὸ
Καὶ πολλὲς κρυφὲς ἐλπίδες
Ἐματαίωσ' ἐν ταύτῳ...

Τί κακὸ μὰ τὴν ἀλήθεια,
Τί διάψευσις ἐλπίδος!
Τὴ μαυρίλα του ἐν πρώτοις
Κλαίει τὸ *Ὑπὲρ Πατρίδος*·

Καὶ σωρεία συναδέλφων
Δακρυσμένη ἀκολουθεῖ
Καὶ τὴν τύχη τῆς *Σημαίας*
Ὁ καθένας των ποθεῖ...

Καὶ αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐπίσης ὡραίαν ἐπιστολὴν τοῦ *Ὑπὲρ Πατρίδος* [5Ε]: «Τί νὰ σοῦ πῶ! ποτὲ δὲν περίμενα τέτοιο τρομερὸ μαύρισμα!... Ἀλλὰ... ὅσον ὡραῖον καὶ ἂν εἶνε τὸ ψευδώνυμόν μου, τὸ *Σημαία τῆς Ἐλευθερίας* εἶνε καλλίτερον, καὶ τῳόντι εἶνε ἐπαινετοὶ οἱ Ἑλληνόπαιδες ποῦ τὸ ἐφήφισαν... Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἂς περιορισθῶ εἰς τὰ δευτερεῖα καὶ ἂς σοῦ περιγράψω τὰ ἐπακόλουθα τῆς ἐκλογῆς, διότι ἀξίζει νὰ τὰ μάθῃς». Καὶ ἔπεται μία χαριτωμένη περιγραφή, ποῦ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ τὴν ἀπολαύσετε καὶ σεῖς....

Ὄχι, *Τατάνη*, ὅταν τίθεσαι ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ δὲν δικαιοῦσαι νὰ ζητήσῃς τόμους διὰ βραβεῖον. Τὸ βραβεῖον ὅμως (εἴτε Β' εἴτε Γ') τὸ ὁποῖον θὰ ἔπαιρνες ἂν δὲν ἦσο ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, εἰμπορεῖς κάθε φορὰν νὰ τὸ λογαριάζῃς εἰς τὸ Ἄθρόον.

Τὰ ἑξῆς μοῦ γράφει τὸ *Πτερωτὸν Ὄνειρον* [ΕΕΕ]: «Ἐγέλασα πολὺ σήμερα μὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Φαίδωνος «τὸ Μπόλι» καὶ θυμήθηκα κάτι ἀστεῖες σκηνὲς ποῦ συνέβησαν πρόπερσυ εἰς τὸ Γυμνάσιον. Ὁ δημαρχικὸς ἰατρὸς ἦλθε νὰ ἐμβολιάσῃ τοὺς μαθητάς, ἐπειδὴ ἦτο ἐπιδημία εὐλογιᾶς. Ἔβλεπες λοιπὸν νὰδειάζουν αἱ τάξεις τὴν ὥρα τοῦ μαθήματος... Ὅσοι δὲν ἤξευραν μάθημα, ἔτρεχαν νὰ ἐμβολιασθοῦν... Μερικοὶ μάλισα ἐμβολιάζοντο εἰς τὸ δεξὶ χέρι, διὰ νὰ μὴ εἰμποροῦν νὰ κάμουν τὰ γραπτά των...» Ἐδιάβασα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ ἔμμετρον διήγημά σου, καὶ τὸ ἔδωσα εἰς τὸν κ. Φαίδωνα, ὁ ὁποῖος ἀργότερα θὰ σοῦ ἀπαντήσῃ ἰδιαιτέρως.

«Ὡραία διασκέδασις καὶ πρωτοφανὴς δι' ἐμὲ ἡ Μεγάλη Μαγικὴ Εἰκών, — μοῦ γράφει τὸ *Ξανθὸ Διαβολάκι* [Ε],—ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπέρασα ζητοῦσα νὰ εὕρω τὰ κρυμμένα πρόσωπα καὶ τέλος ἀνεκάλυψα ἀρκετά.... Πρέπει νὰ σοῦ ὁμολογήσω ὅτι ὄχι μόνον ἐγὼ ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι εἰς τὸ σπίτι σὲ ἀναγινώσκουν μ' εὐχαρίστησιν, καὶ πρῶτα-πρῶτα ὁ θεῖος μου, ὁ ὁποῖος πολὺ λυπεῖται ποῦ εἰς τὴν ἐποχήν του δὲν ὑπῆρχες:—Ἐὰν εἴχαμεν ἡμεῖς τότε, λέγει, ἕνα τέτοιο περιοδικό, θὰ ἐγινόμεθα ἄλλοι ἄνθρωποι!...» Εὐχαρίστησε τὸν θεῖόν σου ἐκ μέρους μου διὰ τὴν τόσῳ κολακευτικήν του ἰδέαν.

Καλὲ τί εἶνε αὐτὰ τὰ ταχυδρομεῖα! Ἐπιστολὰς τῶν φίλων μου *Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου*, *Λεσβιακοῦ Ἄνθους* καὶ *Ἀλώπεκος τῆς Μυτιλήνης*, χρονολογουμένας ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου, τὰς ἔλαβα... τὴν 31 Ἰανουαρίου! Καὶ ἠδρα μέσα καὶ μίαν συλλογὴν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, τοῦ *Λεσβιακοῦ Ἄνθους*, τὴν ὁποίαν κατ' ἀνάγκην θὰ φυλάξω διὰ τὸν προσεχῆ διαγωνισμόν.

Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ *Δικεφάλου Ἀετοῦ* [5Ε] μερικὰ ἐξυπνότατα: «Εἶδα εἰς τὸ ἄλλο φύλλον τὴν εἰκόνα τοῦ Πολυλᾶ. Αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ πηγαίνει πολὺ ἄσχημα· διότι Πολυλᾶς σημαίνει Πολυλογᾶς—τὸ εἶχαν καὶ οἱ βυζαντινοί,—ὁ δὲ φίλος μας φαίνεται σοβαρώτατος, μὲ μετρημένα λόγια καὶ καθόλου...πολυλᾶς.—Ἐρωτῶ τὸν *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλὸν* τί εἴδους θίασον ἔκαμε; κωμικὸν βέβαια, ἀφοῦ εἶνε μέσα καὶ ὁ *Ἀμίμητος Γελωτοποιός*.—Τὸ φύλλον τοῦ *Αἰθερίου Πλάσματος* ποῦ τὸ στέλλεις; εἰς τὸν ὑψηλὸν αἰθέρα ἢ εἰς κανένα φαρμακεῖον;» — Καὶ σταματῶ ἐδῶ ἕνεκα...τῆς οὐτοπίας.

Κάτι παράξενον προτείνει τὸ *Νεραϊδολούλουδο* [3Ε] ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Φαίδωνος, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν: Νὰ τοῦ δίδω, λέγει, Εὔσημα διὰ κάθε ἐπιστολήν του, νὰ βραβευθῇ οὕτω εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Εὐσήμων καὶ ἐπὶ τέλους «νὰ ἰδοῦμε τὴν πολυπόθητη εἰκόνα του». Καὶ αὐτὴ βέβαια εἶνε μία λύσις...ἐξυπνη· ἀλλ' ἡ εἰκὼν τοῦ κ. Φαίδωνος ὑπάρχει δημοσιευμένη εἰς τὸν Α' τόμον τῶν «Διηγημάτων» του, καὶ ὅποιος θέλει τὴν βλέπει ἐκεῖ.

Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ φαντάζεσαι τέτοιο πρᾶγμα, *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον* [4Ε]! Ἡ Διάπλασις δὲν σὲ ἀγαπᾷ πλέον; Ἀλλὰ τί τῆς ἔκαμες λοιπόν...καὶ δὲν τὸ ξεύρει;—Ἔλα, ἀφισέ τα πλέον αὐτὰ καὶ ἐξκολούθει νὰ μοῦ γράφῃς μὲ τὴν πρώτην ἐμπιστοσύνην. Ἔδωσα τὴν κάρταν καὶ εἶπα εἰς τὸν κ. Φ. ὅσα μοῦ γράφεις. Θερμοτάτας εὐχαριστίας ἀπ' ὅλους.

Ἀγκὴ Καρδία, Δάκρυ τοῦ Χριστοῦ...ἔ, πόσα ἄλλα ψευδώνυμα θὰ πάρῃς χωρὶς ἐγὼ νὰ ἔχω εἴδησι; καὶ χωρὶς νὰ εἰξεύρω κἂν ποία εἶσαι; Μὰ γράψε ἐπὶ τέλους καὶ μὲ τὸνομά σου! Πῶς φαίνεται ὅτι...δὲν διαβάζεις τὴν Ἀλληλογραφίαν μου!...

Πρόοδος εἰς ὅλα, παρατηρεῖ ὁ *Λευκοκύμαντος Αἰγιαλὸς* [4Ε]. Μίαν φορὰν κ' ἕναν καιρὸ ἔπαιρνε κανεὶς Α' Βραβεῖον Εὐσήμων μὲ 60, μὲ 80 ἢ τὸ πολὺ μὲ 90 Εὔσημα. Σήμερα ἔχει 100 Εὔσημα καὶ παίρνεις Ἔπαινον. Ἤ, ἔτσι εἶνε ὁ κόσμος· ὅλα μεγαλώνουν! Ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ θερμότατα διὰ τὸ λαμπρὸν δῶρον ποῦ τοῦ ἐτοιμάζεις, καὶ διὰ τὰς τόσον κολακευτικὰς ἐκφράσεις.

Ἡ φίλη μου *Ἐσμεράλδα* [3Ε] ἐπεσκέφθη κατ' αὐτὰς τὴν *Ἐαρινὴν Ἑσπέραν*. Εἶπαν πολλὰ δι' ἐμὲ καὶ εἰς τὸ τέλος ἔφαγαν γλυκίσματα. «Φάτε καὶ τοῦτο διὰ τὴν Διάπλασιν—φάτο κ' ἐκεῖνο διὰ τὴν Διάπλασιν», καὶ ἔτσι ἡ *Ἐσμεράλδα* ἔφαγε τόσα πολλά, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ στομαχιάσῃ. Νά, αὐτὸ θὰ ἦτο Διαπλασῖτις...—Ὅσον διὰ τὸ ἀντίτιμον τοῦ Σήματος, προτιμῶ νὰ μοῦ τὸ στείλῃς διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς. Διότι τὰ γραμματόσημα ἐξαργυρόνονται μὲ μεγάλην ζημίαν. Δι' αὐτὸ θὰ παρακαλέσω ὅλους μου τοὺς φίλους τοῦ Ἐξωτερικοῦ νὰ προτιμοῦν τὰς ἐπιταγὰς καὶ νὰ ἀποφεύγουν ὅσον εἰμποροῦν τὰ γραμματόσημα.

Ὑπενθυμίζω ὅτι τὴν *20 Φεβρουαρίου* λήγει ἡ προθεσμία τῆς ἀποστολῆς τετραδίων διὰ τὸν Διαγωνισμὸν τῶν *Μικρῶν Μυστικῶν*. Ὅσοι δὲν ἐστείλατε, νὰ σπεύσετε, διότι δὲν θὰ δεχθῶ μετὰ τὴν προθεσμίαν.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Ἀμίμητος Γελωτοποιός* [4Ε], *Αἰθέριον Πλάσμα* [2Ε], *Σπίροτο Μονάχο* [Ε], *Μικρὸς Κεφαλλὴν* [Ε], *Ἑλληνίς* [3Ε], *Ἄγγελος τοῦ Ἐλέους* [4Ε], *Ἄγγελος τῆς Ἐλπίδος* [3Ε], *Παιδική Χαρὰ* [5Ε], *Γλυκὸ Φιλάκι* [3Ε], *Θεὸς τῆς Ἀγάπης* [5Ε], *Διαβατικὸ Περιστεράκι* [3Ε], *Διακριθεῖσα Ἀρσακειάς* [4Ε], *Ἰοστεφὲς Ἄστυ* [3Ε], *Μισοκακόμορος* [Ε], *Ἑλληνικὴ Ἐλευθερία* [3Ε].

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος (φρ. 1.) Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1906. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀγήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ, εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: *Μαρκήσιος Βιλλεμαίρ*, α. (Α. Θ. Λ. φαίνεται ὅτι ἡ προηγουμένη σου ἐπιστολὴ ἐγάθη· δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχει πλέον καιρὸς νὰ στείλῃς ἀπάντησιν διὰ τὴν Κυριακήν·) *Ράχη τῆς Πίνδου*, α. (Γ. Α. τὸ «εὔμορφη» πλεονάζει· τὸ τετράδιον ἐκεῖνο σοῦ ἐστάλη διὰ νὰ τὸ συμπληρώσῃς καὶ νὰ μοῦ τὸ ἐπιστρέψῃς διὰ τὸν Διαγωνισμόν·) *Ἐφηβος τῆς Θεσσαλονίκης*, α. (Ν. Ζ. εὐχαριστῶ τὸν θεῖόν σου διὰ τὰ συγχαρητήρια· ἔστειλα·) *Ἄγνωστος*, κ. (Θ. Ε. Κ.) *Βοσκοπούλα*, κ. (χωρὶς ἀρχικά·) *Ὀρεσίβιος τοῦ Παγγαίου*, α. (Κ. Α. Κ. εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις·) *Εὐεργετικὸν Νέφος*, α. (Κ. Τ. αὐτὸ ἐξέλεξα ἐκ τῶν πολλῶν ποῦ προτείνεις·) *Πολυπαθὴς Ὑπαρξις*, α. (Ν. Π.) *Χρυσαυγή*, κ. (Μ. Λ. [ΕΕΕ] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν·) *Δεσποινὶς Ἀν μ' εὔρῃς*, κ. (Α. Π. τώρα περιμένω τὸ τετράδιόν σου·) *Ἡγεμονὶς τῆς Κρήτης*, κ. (+++ θερμότατα συλλυπητήρια·) *Περιπλανώμενος Ἀθηναῖος*, α. (Ι. Φ. τὸ γραμματάκι σου χαριτωμένο [ΕΕ]· πολλὰ χαιρετίσματα εἰς τὸν πατέρα σου· περιμένω καὶ τὸ ψευδώνυμον τοῦ φίλου μας Γκ.) καὶ *Βωμὸς τῆς Ἐλευθερίας*, α. (χωρὶς ἀρχικά).

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Λευκορεΐτισσα*, κ. *Χλόη*, κ. *Τατάνης*, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ὁ *Κυματοθραύστης τοῦ Εὐξείνου* μὲ τὸν *Δικέφαλον Ἀετόν*, *Ἀγνίβαν τὸν Καρχηδόνιον*, *Γόνδολαν τῆς Βενετίας*, *Ἀφροστεφανωμένο Κῦμα* καὶ *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*·—ἡ *Δούκισσα τῶν Σαλώνων* μὲ τὸν *Δικέφαλον Ἀετόν*, *Γλυκὸ Φιλάκι*, *Λάτρην τοῦ Ἀπείρου* καὶ *Ὑπὲρ Πατρίδος*.—ὁ *Ἑλληνικὸς Παιὰν* μὲ τὸν *Βασιλέα τῆς Ἐρήμου*, *Ἰοστεφὲς Ἄστυ*, *Γλυκὸ Φιλάκι*, *Ἑλληνικὴν Καρδίαν* καὶ *Κίτριὸν Ντόμινο*·—ὁ *Ναυτόπαις τοῦ Στυρκούφ* μὲ τὸν *Βασιλέα τῆς Ἐρήμου*, *Πολυθέλγητρον Νεότητα* καὶ *Χρυσοῦν Μόσχον*·—ἡ *Ἀηδὼν τῆς Ἐρήμου* μὲ τὸν *Ἀμίμητον Γελωτοποιόν*, *Θεὸν τῆς Ἀγάπης* καὶ *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης*.—ἡ *Μαθήτρια τῶν Καλογραιῶν* μὲ τὴν *Κυανόφθαλμον Ἑλληνοπούλαν*, *Καρδίαν ὑπὸ Τέφραν* καὶ *Ὀμιχλώδη*

Ψυχήν·—τὸ *Ὑπὲρ Πατρίδος* μὲ τὴν *Ἐθνικὴν Ἄμυναν*, *Λάτριδα τοῦ Ὡραίου* καὶ *Ἄφραν*· — τὸ *Διαβατικὸ Περιστεράκι* μὲ τὴν *Ἠλιόλουστον Πρωΐαν* καὶ *Ἀδαμάντινον Χαρακτῆρα*· — ἡ *Νηρηΐς τοῦ Πηνειοῦ* μὲ τὴν *Νηρηΐδα τοῦ Ἁλμυροῦ*, *Ποντιάδα Αὔραν*, *Γλυκὸ Φιλάκι*, *Θεσσαλικὸν Ἀστέρα* καὶ *Ἄγκυραν τῆς Σωτηρίας*·—ἡ *Μαργαρίτα τοῦ Ἀγροῦ* μὲ τὴν *Βοσκοπούλαν τοῦ Πηλίου* καὶ *Ἑλληνικὴν Καρδίαν*·—ἡ *Ἐσμεράλδα* μὲ τὴν *Ἐαρινὴν Ἑσπέραν*, *Μικρὸν Δόκιμον*, *Ἐαρινὴν Νεφέλην*, *Ἀγκάθι τῆς Τριανταφυλλιᾶς* καὶ *Ἐξέδραν τοῦ Φαλήρου*·—ὁ *Βασιλεὺς τῆς Ἐρήμου* μὲ τὴν *Πολυθέλγητρον Νεότητα* καὶ *Λάτρην τοῦ Ἀπείρου*· — ὁ *Κουροπάτκιν* μὲ τὴν *Σημαίαν τοῦ Φωτός*· — ὁ *Ριγολέττος* μὲ τὸν *Φρᾶ-Διάβολον*·—ὁ *Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης* μὲ τὴν *Καρδίαν ὑπὸ Τέφραν*, *Ὄνειρον Παρθένου*, *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*, *Μαργαρίταν τοῦ Ἀγροῦ* καὶ *Λάτριδα τοῦ Ὡραίου*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Τέκνον τῆς Ἐρήμου* (σ' ἐνέγραψα εἰς τὴν Μαργ. Σ.» καὶ σοῦ ἔστειλα τοὺς δύο τόμους «Διηγημάτων» Ξενοπούλου·) *Κυματοθραύστην τοῦ Εὐξείνου* (ἔστειλα τοὺς τόμους· ὁ κ. Φ. σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὰς εὐχάς· διὰ νὰ σοῦ ἀπαντῶ πρέπει πάντα νὰ βάζῃς καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου·) *Ἄρην* ([ΕΕ] σ' εὐχαριστῶ δι' ὅλα· ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τιμωρηθῆς ἄλλην φοράν, καὶ μάλιστα ἐξ αἰτίας μου·) *Ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι*, *Χρυσοῦν Μόσχον* (ἔστειλα 5 τετράδια·) *Μάρτυρα τῆς Ἐλευθερίας* ([4Ε], ὄχι, ἁπλῆ σύμπτωσις ἀρχικῶν· ἤτο ἄλλος·) *Ἀντιγόνην Γ. Τ.* (καλλιγραφίαν πρέπει νὰ μοῦ στείλῃς ὅταν θὰ προκηρυχθῇ ὁ σχετικὸς διαγωνισμός·) *Ἀναίσθητον Καρδίαν* ([Ε], σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις· εἰς τὴν «Μαργαρίταν Στέφα» καθένας εἰμπορεῖ νὰ ἐγγραφῇ μὲ 2 δραχμάς· δὲν εἶνε δηλαδὴ ἀνάγκη νὰ εἶνε συνδρομητής μου·) *Αὔραν τοῦ Πηλίου* (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐμμέτρους εὐχάς·) *Ρόδον τοῦ Χειμῶνος* (διατὶ νὰ λυπεῖσαι; δὲν ὑπάρχει λόγος! εἰμπορεῖς νὰ κάμῃς τόσα ἄλλα εἰς τὸν κύκλον μας καὶ νὰ χαίρεσαι!) *Ἀγνίβαν τὸν Καρχηδόνιον* (ἔστειλα· δεκτή·) *Κουφιοκάρυδο* ([Ε], εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις·) *Ἑλληνόπαιδα* ([ΕΕ] ἔγινες ἐντελῶς καλά; δὲν ἔλαβα ἔκτοτε γράμμα σου·) *Αὐτόνομον* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Σῆμα τῆς Διαπλάσεως* ([ΕΕ], χαίρω ποῦ σοῦ ἀρέσουν τόσον τὰ ἐφετεινά ἔργα· δὲν ἔδωσα τὸ Λεύκωμα πρὸς συμπλήρωσιν ὅπου μοῦ ἔγραφες, διότι τὸ ἐχρειάζεσο γρήγορα καὶ πιθανὸν νἀργοῦσε·) *Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου* ([ΕΕΕ], θὰ εἰπῶ εἰς τὴν *Λιακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα* ὅτι ὅταν τῆς πονοῦν αἱ ἀμυγδαλαῖ, πρέπει νὰ ἐπιθέτῃ εἰς τὸ προσθληθὲν μέρος δύο Εὔσημα...) *Γλυκεῖαν Ἀνάμνησιν* (δὲν τὸ εἶχα λησμονήσῃ· ἀλλὰ τὸ ψευδώνυμον ἐκεῖνο δὲν ἦτο ἀνανεωμένον·) *Ἐθνικὸν Ἄσμα* (τώρα ποῦ ἡσύχασες, γράφε μου συχνότερα·) *Λυκοῦργον Ι. Δ.* (βεβαίως· ὁ Ὀδηγὸς τὸ λέγει καθαρά·) *Φλοῖσβον τῆς Θαλάσσης* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) *Δραπέτην Ἄγγελον* ([Ε] χαίρω πολὺ δι' ὅσα γράφεις· ὄχι, δὲν βλέπω ὀρθογραφικὰ λάθη εἰς τὰς ἐπιστολάς σου·) *Ἱερολοχίτην* ([ΕΕ], ὄχι, εἶνε ὁλωσδιόλου τὸ ἴδιον, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς τὸν παραμικρὸν δισταγμόν·) *Αἰγλην τῆς Ἑλλάδος* ([3Ε] κ' ἐγὼ αὐτὸ ἐλπίζω!) *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης* ([4Ε] θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' ὅσα ὡραῖα καὶ ἐνθουσιώδη γράφεις· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τὰ ἔργα θὰ ἐπισφραγίσουν τὰ λόγια·) *Πολυπαθῆ Ὑπαρξιν* (ἔστειλα·) *Νόμαν* ([Ε) διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· σ' ἐνέγραψα εἰς τὴν «Μαργ. Στ.») *Ἀργυρότοξον Φοῖβον* ([ΕΕ] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς·) *Ἑλληνικὸν Παιᾶνα* ([3Ε] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν·) *Μαραμένην Γαζίαν* (ἡ ὁποία ἐπώλησε καὶ τὸ τελευταῖον κουπόνι τῆς Μετοχῆς της· εὖγε! καὶ [3Ε] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν·) *Σταυραετὸν* ([Ε) διὰ τὴν περιγραφήν.) *Ἀστέρα τῆς Καισαρείας*, *Αἰγυπτιακὴν Βανάναν* ([ΕΕ], χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις·) *Μελαγχροινὸ Ἑλληνόπουλο* ([ΕΕ], πράκτορα εἰς τὸ Αἴγιον δὲν ἔχω κανένα·) *Πτερωτὸν Ἀγγελιαφόρον* ([3Ε], ναί, αἱ δεύτεραι σκέψεις σοφώτεραι·) *Ἐπίγειον Ἄγγελον*, *Εἰκοστὴν Πέμπτην Μαρτίου* ([Ε], νὰ μοῦ φιλήσῃς καὶ τὰ ἀδελφάκια·) *Χλόην* ([ΕΕ], κ' ἐγὼ θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ ἂν μοῦ γράψῃς τακτικά· χαίρω ποῦ ἐγνωρίσθης μὲ τὴν *Λούκισσαν τῶν Σαλώνων*). *Ἠλιόλουστον Πρωΐαν* ([Ε], ποῦ εἶχε νὰ μοῦ γράψῃ τόσον καιρόν, ἀλλὰ . . . κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ·) *Ἄγκυραν τῆς Σωτηρίας* ([4Ε] ἴσως ἔτσι εἶνε· σὺ βλέπω τὰ θυμᾶσαι καλλίτερα καὶ ἀπὸ ἐμέ·) *Ψάλτην τῆς Ἐλευθερίας*, *Τρέμουσαν*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 6 *Φεβρουαρίου* θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21 Μαρτίου

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

127. Λεξίγριφος.

Γράμμα, πρόθεσις γνωστή σου,
Ἕνας κάτοικος μιᾶς νήσου,
Καὶ λουλούδια μυροβόλα,
Ἓν ἐλάττωμα εἶνε ὅλα!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπὲρ Πατρίδος

128. Λογοπαικτικὸς Λεξίγριφος.

Ἐὰν πεινᾷ ὁ σκύλος σου
Ἐν σκεῦος θὰ σοῦ φτειάσῃ,
Ἀλλὰ γιὰ κύτταξε καλὰ
Γιατὶ θὰ σοῦ τὸ σπάσῃ...

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλαυκοῦς τῆς Ἀθηνᾶς

129. Συλλαβόγριφος.

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε ἐπίρρημα ἀρχαῖον ποῦ [τὸ ξεύρεις
Τὸ δεύτερόν μου ἕνα πουλὶ ποῦ εὔκολα θὰ [εὕρῃς·
Τὸ ὅλον μου εὑρίσκεται ὡς μέλος εἰς τὸ σῶμα.
Σοῦ εἶπα ὅσα ἔπρεπε καὶ στέκεσαι ἀκόμα;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νεραΐδας τῶν Ἀγράφων

130. Στοιχειόγριφος.

Ἐνῷ 'στὸν Ἅδην ὁ Τιτὰν βαρυαλγὴς στενάζει,
Δὲν ξεύρω ποῖος τὸν λαιμὸν τυχαίως τοῦ ἀλ- [λάζει,
Καὶ ὅ τοῦ θαύματος, εὐθὺς λυτρόνεται τῶν [πόνων
Καὶ ὡς ἀρχαῖος βασιλεὺς ἀνέρχεται τὸν θρόνον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄρματος τῆς Νίκης

131. Τρίγωνον.

Ἀστὴρ λαμπρός, κοινὴ τροφή, θεός τις, [ἀκρωτήριον
Νησὶς ἐκ τῶν ἑλληνικῶν, ἀντωνυμία, γράμμα,
Μὲ τέχνην συνεδέθησαν καὶ εἶδα, τί μυστήριον!
Τριγώνου σχῆμα νὰ φανῇ ἐμπρός μου ἐν τῷ ἅμα

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λαμπροῦ Κιθαρῳδοῦ

133—137. Συμφωνόγριφος.

Δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, ὁσαδήποτε φορὰς ἐπαναλαμβανομένου, καὶ τῶν κάτωθι φωνηέντων, ὧν ἡ σειρὰ δὲν θὰ μεταβληθῇ, σχηματίσε πέντε λέξεις:

αυ-ωια-ιω-ειω-ωο

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λουκοῦ τῆς Καρύστου

132. Μυστικαὶ Ἐρωτήσεις.

Ὁ Διδάσκαλος :—Τί μέρος λόγου εἶνε ὁ...;
Ὁ Μαθητής : — Ἐπίθετον τριγενὲς καὶ τρικατάληκτον.
Ὁ Διδάσκαλος : —!!!!
Ὁ Μαθητής :—Βεβαίως! ὁ...ἡ...τό...
Ὁ Διδάσκαλος :— Μὰ τί λές, παιδί μου; Τὸ ἀρσενικὸν εἶνε ἀγαλματοποιός, τὸ θηλυκὸν θεότης καὶ τὸ οὐδέτερον εὐωδιάζει!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ναυσικᾶς

138. Τριπλῆ Μεσοστιχίς.

Τὰ τρία μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων σχηματίζουν κατὰ σειράν: τὰ πρῶτα πρόθεσιν, τὰ δεύτερα ἀρχαῖον θεόν, καὶ τὰ τρίτα ὄρος:

1, Διάσημος γυνὴ τῆς ἀρχαιότητος. 2, Υἱὸς τοῦ Πριάμου. 3, Χύνει νερόν. 4, Τίτλος τουρκικός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χειμωνάνθου

139. Ἐλλιποσύμφωνον.

ια-ε-αιο-ου-ισεε-ο-αο-α-ε-αη
ωα-*-αιου-α-αια-αι-α'-η-η-οαι

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀμμήτου Γελωτοποιοῦ

140 Γρῖφος.

υγ υγ χο υγ υγ αΝ ων ων κο ων ων υγ υγ υγ ατ υγ υγ λεγ λεγ λεγ ιν λεγ λεγ λεγ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταπεινοῦ Θεράποντος

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 1-2.

1. Πανικός (Πᾶν, οἶκος.) — 2. Ἀμαζόνιος (Α, μά, ζῶ, νῖ, ὅς.) — 3. Ἰορδάνης-Ἠριδανός.—4. Αἱ πεταλίδες.

5. Α Ρ Π Α
Ρ Ο Υ Θ
Π Υ Θ Ω
Α Θ Ω Σ

6-10. Διὰ τοῦ Α: Σαλαμάνδρα, Πράγα, Βαρνάβας, Ἄννας, Ἀσπάλαξ. — 11-15. Διὰ τοῦ Μ: *θέμα*, *Μυσία*, *μένος*, *ὦμος*, *ὑμήν*. Διὰ τοῦ Ρ: *ἕρμα*, *μυρία*, *μέρος*, *ὁρμῶ*, *ρώμη*. Διὰ τοῦ Α: *ἄρμα*, *Μαρία*, *ἁρμός*, *μωρά*, *ρῆμα*. Διὰ τοῦ Κ: *ἄκρα*, *Καρία*, *ράκος*, *ἀρκῶ*, *ρακή*. Διὰ τοῦ Τ: *κατά*, *κάρτα*, *ἀκτός*, *κάτω*, *ἀκτή*.—16. ΚΑΤΑ, ΑΔΕΝ, ΜΑΛΑ, ΑΝΑΞ, ΡΑΜΑ (ΚΑΜΑΡόνω, Ἄδανα, ΤΕΛΑΜών, Ἀνάξαγόρας.) — 17. Νοῦν ἡγεμόνα ποιοῦ.—18. *Ἡ μέλισσα κάνει μέλι* (ἡ - μὲ λῖ σα - κᾶ, νῖ μὲ λῖ.) — 19. Ἐπὶ τοῦ *θώρακος τοῦ ἀστακοῦ* καὶ ὄπισθεν ἐπὶ τοῦ τοίχου, σχηματίζεται ἡ μορφὴ τοῦ μαγείρου μὲ τὸν σκοῦφον του, φαίνεται δὲ ἂν ἡ εἰκὼν στραφῇ οὕτως ὥστε ἡ πρὸς τ' ἀριστερᾷ πλευρὰ νὰ γίνῃ βάσις.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 10. Ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ αἱ τιμαὶ ἐννοοῦνται εἰς χρυσόν. Ἀγγελίαι στελλόμεναι ἄνευ τοῦ ἀντιτίμου, ἢ μὲ τὸ ἀντίτιμον ἐλλιπές, δὲν δημοσιεύονται].

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως πρωτεύσαντα ἐν Δημοφηφίσματι μέλη ἡμετέρου Συλλόγου: *Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας*, *Ὑπὲρ Πατρίδος*, *Ἄρμα τῆς Νίκης* καὶ *Ὀλυμπιονίκην*. — Σύλλογος «Νίκη». *(5'.—25)*

Δεχόμεθα μέλη καὶ ἀντιπροσώπους πανταχόθεν. — Σύλλογος «Ἑλληνισμός», πρόεδρος *Ἄρης*. *(5'—26)*.

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν. Leonidas Diamandoglou, Ecole Commerciale, Halki. Constantinople. *(5'—27)*.

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 9.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος . . .	» 4,50	Ἑξάμηνος »	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος »	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20.
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου, τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0.25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 13ος *Ἐν Ἀθήναις, 18 Φεβρουαρίου 1906* *Ἔτος 28ον.—Ἀριθ. 12*

Ο ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Γαλβανιεσθέντες ἀπὸ τὰς λέξεις ἐκείνας, ὁ Ἐδὲλ καὶ ὁ Οὐσταρίτζ ἐσηκώθησαν καὶ ἠρώτησαν:

—Τί πρέπει νὰ κάνωμε, καπετάνιε;

—Πρῶτ' ἀπ' ὅλα, νὰ διορθώσωμε τὰ παγιά μας, μὲ ὅ,τι μέσον ἔχομεν πρόχειρον.

Ἡ καλὴ τύχη ἠθέλησεν ὥστε ὁ Βάσκος νὰ ἔχῃ εἰς τὴν τσέπην του ὀλίγην χονδρὴν κλωστὴν καὶ μερικὲς γερὲς βελόνες. Ἤρχισαν λοιπὸν μὲ αὐτὰ τὰ σύνεργα νὰ ξαναρράπτουν, κουτσὰ στροβά, τὰ κουρέλια τοῦ πανιοῦ ποῦ ἦσαν ἀκόμη κρεμασμένα εἰς τὸ κέρας. Ἀλλὰ τὸ πανί, ἐπισκευασμένον μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, μόλις εἶχε τὸ ἓν τρίτον ἀπὸ τὰς κανονικάς του διαστάσεις.

Ἔπρεπε νὰ τὸ μεγαλώσουν. Καὶ διὰ νὰ τὸ κατορθώσουν ἐπῆραν ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸν φλόκκον, καὶ τὸ ἔρραψαν μαζὶ μ' ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ πανὶ τῆς σκηνῆς, ἡ ὁποία ἐσκέπαζε πρὶν τὴν λέμβον, ὅταν εὑρίσκετο ἐπάνω εἰς τὸ φορεῖόν της.

Διὰ νὰ ξαναφτιάσουν τὸ δοιάκι, ἔβγαλαν μὲ πολὺν κόπον, ἕνα κομμάτι σανίδι ἀπὸ ἕνα πάγκον καὶ τὸ ἐστερέωσαν ὅπως ἠμπόρεσαν εἰς τὸ πηδάλιον.

Οἱ κόποι των ἔφεραν ἀποτέλεσμα. Ἠμπόρεσαν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὸ ἀεράκι, τὸ ὁποῖον ἐφυσοῦσε κατὰ διαλείμματα μὲ σπηλιάδες ἐπάνω εἰς τὸ ἀπέραντον πέλαγος, τὸ γαλήνιον.

Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα τῆς πείνας παρέμενεν ἀκέραιον καὶ ἄλυτον. Εἶχε προστεθῆ μάλιστα εἰς αὐτὸ καὶ τὸ δεινὸν πρόβλημα τῆς δίψας, τὸ ὁποῖον ὁ πυρωμένος οὐρανὸς ἔκαμνε περισσότερον ἐπείγον.

Μὲ τὸ τουφέκι ποῦ τοὺς εἶχε μείνῃ κατώρθωσαν νὰ φονεύσουν μερικὰ θαλάσσια πουλιά. Ἐχρησιμοποίησαν, ὡς καύσιμον ὕλην τὰς σχίζας τοῦ πάγκου ποῦ εἶχαν θυσιάσῃ, καὶ κατώρθωσαν νὰ ψήσουν δύο γλάρους. Αὐτὰ τὰ ἄπαχα καὶ κάτισχνα, καὶ πρὸ πάντων δυσκολομάσσητα πουλερικά, τοὺς ἔκαμαν ν' ἀνθέξουν μίαν ἡμέραν παραπάνω.

Ἔπλεαν πρὸς τὸν νότον, πρὸς τὸ ἄγνωστον, ὑποστηριζόμενοι ἀπὸ τὴν τρελλὴν ἐλπίδα ὅτι, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θὰ ἔφθαναν ἴσως εἰς τὴν περιοχὴν τῶν γαλλικῶν νήσων.

Τὸ ταξεῖδι ἐκεῖνο, διὰ μέσου τοῦ πυρακτωμένου ὠκεανοῦ, ἦτο ἀληθινὴ ἀγωνία. Ἡ δίψα δὲν ἤργησε ν' ἀνάψῃ, καυστικὴ καὶ τρομερά, εἰς τοὺς στεγνωμένους ἐκείνους λάρυγγας, καὶ συγχρόνως μὲ τὴν δίψαν ἦλθαν καὶ αἱ παρακρούσεις, τὰς ὁποίας αὐτὴ προκαλεῖ.

Ὁλόκληρος ἀκολουθία ἀπὸ εἰρωνικὰ ὁράματα συνώδευε τὴν περιπλανωμένην λέμβον. Ἦσαν, τώρα μέν, ἐπάνω εἰς τὸν ἀτάραχον ὑγρὸν καθρέπτην, ὀπτασίαι μὲ πράσινα χωράφια, μὲ δάση καὶ μὲ πηγάς, τώρα δέ, εἰς τὸν μανδύαν τῶν νεφῶν, παρέλασις ἀπὸ λόφους καὶ βουνά, μὲ κορυφὰς κυανωπὰς ἢ σκεπασμένας ἀπὸ τὰ χιόνια.

Ἄλλοτε πάλιν, τρελλοὶ ἀπὸ τὸ παραλήρημα, οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι ἐσηκόνοντο ἔξαφνα καὶ ἀνέβαιναν εἰς τὴν κουπαστὴν διὰ νὰ χαμογελάσουν, νομίζοντες ὅτι ἔβλεπαν κάποιαν ἐλκυστικὴν γοητείαν τῆς ἀβύσσου . . .

Ὁ μικρὸς Οὐίλ εἶχε, πρῶτος αὐτός, πάθῃ τὰ τρομερὰ αὐτὰ φαινόμενα. Διὰ τοῦτο ὁ Ἰάκωβος Κλαβαγιὰν εἰς αὐτὸν ἰδιαιτέρως ἐπρόσεχε.

Δὲν ἦτο μόνον ἡ συναίσθησις τῶν ὑποχρεώσεών του ἀπέναντι τῆς κυρίας Τερνάν, ἡ ὑπαγορεύουσα τὴν ἄγρυπνον ἐκείνην προσοχὴν εἰς τὸν νέον, ἀλλὰ καὶ ἡ πραγματικὴ στοργή, τὴν ὁποίαν ἠσθάνετο διὰ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο παιδάκι, ποῦ

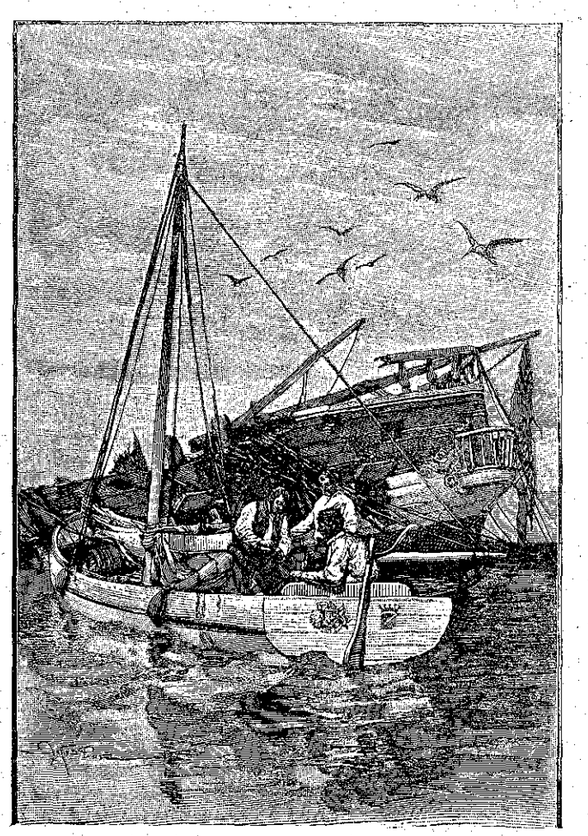

«Ἔχυσε μίαν δόσιν εἰς ἕνα ποτῆρι τοῦ κρασιοῦ...» (Σελ. 90, στ. γ'.)